

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 66

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 26 de maig del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8991/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats dels equips d'elit de les Illes Balears a la present temporada. 2974
 - 2) RGE núm. 8993/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Antònia Gener i Bosch, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute pendent de pagar per part del Govern de les Illes Balears als ajuntaments. 2975
 - 3) RGE núm. 8984/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres. (**Retirada**). 2976
 - 4) RGE núm. 8989/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió de les ajudes per a campaments d'estiu i camps de treball. 2977
 - 5) RGE núm. 8986/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de salut pública. 2978
 - 6) RGE núm. 8988/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat a les entitats socials sense ànim de lucre. 2978
-
-

7) **RGE núm. 8990/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incendi d'un vagó de tren a l'estació Verge de Lluc. (**Ajornada**). 2980

8) **RGE núm. 8992/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuda de 500 euros per a l'adquisició de cotxes nous. 2980

9) **RGE núm. 8987/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a objectiu de la signatura del conveni de col·laboració amb Acciona. 2981

10) **RGE núm. 8985/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions davant la *Physalia physalis*. 2981

11) **RGE núm. 8983/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el Consell de la Joventut. 2982

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8216/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern per al foment de l'ocupació, millora de l'economia i atenció a les persones en atur. 2983

III. MOCIÓ RGE núm. 8902/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6678/09. 2991

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 5380/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de xoc en relació amb les llistes d'espera. 2996

2) **RGE núm. 9492/08**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a cel únic europeu. 3000

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió i el primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8991/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats dels equips d'elit de les Illes Balears a la present temporada.

La primera pregunta és relativa a resultats dels equips d'elit de les Illes Balears a la present temporada que formula la Sra. Catalina Palou i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta queda formulada en els seus termes, i el meu llinatge és Palau. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, només puc dir que no només els resultats fan que estiguem orgullosos, després d'una temporada dura, una temporada competitiva, tant el Govern com la conselleria, com supòs que tothom, estam contents per l'esforç, per l'entrega de tots els esportistes i tots els equips de

les Illes Balears, hagin o no hagin guanyat. Els que hagin guanyat estaran més contents, però als qui no els hagi anat tan bé els hem de donar l'enhorabona per la seva entrega i les seves ganes de fer-ho bé.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller. No fa molt veiem com un mitjà de comunicació amic li feia a vostè una esplèndida valoració de la seva gestió com a conseller d'Esports. El titular era: "623 días de Cañellas. El conseller ha sentado las bases de un ambicioso proyecto que debe articular el deporte balear. Las líneas de subvenciones, el desarrollo de la tecnificación, la optimización de instalaciones y la protección del deportista definen su amplio libro de ruta. El liderazgo y la capacidad de iniciativa de Cañellas han permitido cumplir con buena parte del trabajo diseñado".

Chapeau! Sr. Cañellas, és vostè un crac. Això és el que es desprèn d'aquests publireportatges que vostè fa publicar a *todo color* amb *posado que no robado*, però la realitat és ben diferent, vostè només ven fum, ja ens hi té acostumats. Les úniques iniciatives que ha posat en marxa han estat el seu revolucionari pla de subvencions i *el método Cañellas* que diu que consisteix a blindar l'esport balear en temps de crisi, ja ens ho explicarà un dia, això, però resulta que els seus criteris de subvencions i el seu blindatge que suposadament eren per dotar

d'estabilitat l'esport balear no donen aquests resultats. Resulta que els equips d'elit comencen a baixar de categoria tot just vostè posa en marxa aquestes iniciatives, ja sé que no són tots, però sí un nombre tan significatiu com perquè vostè reflexioni i prengui mesures si les ha de prendre.

Tal vegada aquest pla de subvencions, aquests nous criteris no eren tan perfectes com vostè creu i tampoc no estaven tan consensuats com vostè sempre diu. Miri, jo puc entendre que vostè vulgui fer mèrits mediàticament més quan en el seu partit se'l valora tan poc, tan poc que el volien fer dimidir del seu càrrec per fer-lo presentar a una candidatura que no li havia de portar enlloc, més quan tampoc no li donen un euro per a instal·lacions, més quan el Consell Superior d'Esports passa olímpicament d'aquesta comunitat i d'aquest govern, però el que ens preocupa que vostè es pugui creure aquestes campanyes d'autobombo que fa publicar perquè els equips balears ho passen malament i els resultats esportius així ho demostren, a no ser, Sr. Cañellas, que vostè cerqui, sigui, eliminar els mercenaris de l'esport com deia fa uns mesos. Si és així, si vostè vol reduir al mínim l'esport d'elit d'aquí, d'aquesta comunitat, va per bon camí, ho està aconseguint, Sr. Cañellas.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Palau, hi ha dues maneres de fer, d'enfocar els esports d'equips d'elit, es pot intentar guanyar títols a tota costa, i posant doblers i fixant gent de fora es guanyen, o es pot fer una altra cosa, fer que els nostres jugadors, els nostres joves, els joves de les Illes Balears puguin jugar, tal vegada no guanyen, tal vegada queden quart, queden cinquè, però al menys poden jugar i tenen l'oportunitat. Com a conseller d'Esports preferesc que els nostres juguin i quedin quarts que no que juguin els de fora, amb els nostres doblers, i guanyin.

Aquestes subvencions eren un model i són un model que cerca donar oportunitats als nostres esportistes, donar oportunitats als nostres tècnics i donar oportunitats als nostres entrenadors. Per què?, perquè es puguin desenvolupar. Moltes vegades cal perdre per després guanyar, però si no els donam l'oportunitat, si no lluitam per ells mai no podran guanyar perquè simplement no seran a la canxa. Vostè quan em diu que hi ha equips que han baixat que han pujat si es fixa hi ha equips que tenen més doblers que mai i han baixat i equips que tenen menys doblers que mai i s'han mantingut. No és un problema de criteris, és un problema de projectes esportius, d'esport d'elit, benvinguda a l'esport d'elit, amb doblers no es compra. Li he de dir que hi ha esportistes que cobren 30.000 euros i són subcampions del món, hi ha altres coses a l'esport, i això és el que ha de cercar.

La meua conselleria cerca crear un sistema d'ajudes, uns sistemes de suport, uns sistemes d'instal·lacions, uns sistemes d'entrenadors, de formació que permeti que els nostres esportistes arribin allà dalt, però els nostres esportistes, perquè la dreuera de collir doblers fixar els de fora per parèixer que la cosa funciona no és ni el projecte ni el talent ni la manera de pensar d'aquesta conselleria. Li respect el que vostès volen fer, però mentre hi sigui jo donarem suport als nostres i els doblers seran per als nostres.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas.

I.2) Pregunta RGE núm. 8993/09, de l'Hble. Diputada Sra. Antònia Gener i Bosch, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute pendent de pagar per part del Govern de les Illes Balears als ajuntaments.

Passam a la següent pregunta. És relativa a deute pendent de pagar per part del Govern de les Illes Balears als ajuntaments i la formula la Sra. Gener.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Una de les pitjors conseqüències de l'actual crisi econòmica és la falta de liquidesa provocada per la falta de cobrament dels diferents ingressos. Els ajuntaments no són aliens a aquesta situació i pateixen directament els efectes negatius que això provoca al seu estat de tresoreria. Els ajuntaments no tenen prou a haver d'assumir competències que no són pròpies que ara hem d'afegir que altres administracions, com els consells insulars o el Govern balear, no paguen els convenis ni les subvencions pagades als ajuntaments amb la puntualitat deguda i això fa que hagin d'avançar els doblers en la seva totalitat. Aquestes pràctiques ofeguen els ajuntaments i provoquen un efecte dòmino pel qual l'ajuntament tampoc no pot pagar als seus proveïdors i als seus deutors.

No hi ha dubte que una mesura anti crisi de primer ordre per injectar liquidesa a l'economia local és pagar als ajuntaments perquè aquests, a la vegada, puguin pagar als seus proveïdors i als seus deutors, en la seva majoria petits empresaris i autònoms que veurien millorat el seu finançament. Què ha fet el Govern balear per pal·liar aquesta situació? El mes de març la Conselleria d'Hisenda ens va anunciar l'imminent pagament dels deutes pendents per part del Govern balear, als municipis i als proveïdors que estaven valorats en uns 150 milions d'euros, es van comprometre a pagar un 50%, és a dir, uns 85 milions d'euros en quinze dies, segons va anunciar la portaveu del Govern, però veim que aquests pagaments no es van realitzar en quinze dies sinó que encara queden pagaments per realitzar i encara queda el 50% restant.

Per tant, volíem demanar en quina situació es troben els pagaments del Govern balear als ajuntaments. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gener. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Gener, el que devem actualment als ajuntaments de Balears són 25,4 milions a l'Ajuntament de Palma i 13,4 a la resta d'ajuntaments. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sra. Gener, té la paraula.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Moltes gràcies. Pot ser que aquestes siguin les quantitats, però la realitat és que hi ha moltíssims ajuntaments que tenen quantitats molt importants per cobrar i és que segons la seva quantitat i la seva grandària es veuen obligats a demanar pòlisses de crèdits per tenir saldos positius i per tenir un estat de tresoreria amb liquidesa. Per tant, per culpa que el Govern balear no paga hi ha molts ajuntaments que s'han d'endeutar. El problema és que vostè no sap com ha de compensar la baixada d'ingressos espectaculars que té la comunitat, al voltant d'un 35%. Per tant, no pot assegurar la liquidesa suficient i necessària per fer front als pagaments dels ajuntaments, com tampoc no pot assegurar fer front als pagaments dels proveïdors i dels deutors del Govern balear. Per això, ens han anunciat mesures com el *confirming*, operacions financeres que han de pal·liar aquesta falta de liquidesa, aquesta falta que té el Govern balear.

El Govern balear ha de fer un pla d'austeritat, veritablement un pla de disminució de despesa que faci disminuir la despesa en la mateixa proporció que s'han disminuït els ingressos i, per tant, que hi hagi un equilibri necessari entre ingressos i despeses i que permeti pagar les obligacions que té el Govern balear. El que no pot ser que perquè el Govern balear no fa aquest pla de disminució...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gener.

LA SRA. GENER I BOSCH:

... de despesa que toca no pugui pagar als ajuntaments i els ajuntaments hagin de sofrir aquesta situació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sra. Gener, no mescli ous amb caragols en aquesta pregunta. No mescli els pagaments a les administracions amb el pla d'austeritat. No hi ha ni una relació directa ni una corretja de transmissió per molt que vostè digui. Aquest govern quan va arribar al poder va haver de fer front a una quantitat de deutes impagats que hi havia d'administracions anteriors d'enorme dimensió i a moltes d'aquestes partides no feim front en aquests moments i n'hi férem durant l'any passat.

Vull recordar que aquest govern ha injectat liquiditat, ho vaig dir l'altre dia a la meua interpel·lació, ha injectat liquiditat en el sistema econòmic per valor de 350 milions d'euros en menys d'un any dels quals 22 milions han anat als ajuntaments, i altres partides han anat a proveïdors i a altres empresaris que vostès no varen pagar en el seu moment. Val la pena que això es recordi, Sra. Gener, quan es diuen les coses, si vostè em mescla jo també li treuré aquestes qüestions que vostès ignoren quan els interessa. En aquests moments el que feim és donar una altra via per pagar aquests deutes que tenim en un escenari, efectivament, correctament dit per vostè que jo també ho vaig comentar l'altre dia, de contracció dels ingressos. I aquí feim una política de *confirming*, que és una mesura financera absolutament plausible per a aquests casos, amb la qual en poques setmanes signarem acords, convenis amb les entitats de crèdit per fer front a aquests tipus de pagaments. Això és el que fa aquest govern, en un escenari d'enormes dificultats de crisis econòmiques, amb factures pendents i en un escenari de contraccions d'ingressos.

Sra. Gener, aquest problema el tenen totes les administracions i el tenen totes les empreses, el problema de liquiditat avui en dia no l'imputi al Govern de les Illes Balears, per l'amor de Déu! Aquest problema de liquiditat vagi vostè a parlar amb els empresaris, amb altres administracions, el té tothom. Per tant, no ens adscrigui a nosaltres un tema que és comú a tota l'economia en aquests moments, no únicament a l'economia balear sinó que a l'economia espanyola i a l'economia internacional i dintre d'aquest context feim mesures concretes, específiques, la línia de *confirming* n'és una, que en poques setmanes estarà operativa i que permetrà pal·liar aquesta situació de manca de liquiditat. Si més no aquestes són les proves de política econòmica que es fan des del Govern.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

I.3) Pregunta RGE núm. 8984/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres.

La següent pregunta és relativa a conveni de carreteres i ha estat retirada mitjançant un escrit.

I.4) Pregunta RGE núm. 8989/09, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió de les ajudes per a campaments d'estiu i camps de treball.

Per tant, passarem a la següent que és la número 4, relativa a la supressió de les ajudes per a campaments d'estiu i camps de treball, i la formula la Sra. Sandra Morell. Té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Esports i també de Joventut, pot explicar la raó per la qual s'han suprimit les ajudes per a la celebració de campaments d'estiu i campaments de treball que se celebraven cada any?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquestes ajudes no s'han suprimit. La convocatòria de subvencions per a ajuntaments, entitats juvenils i prestadors de serveis a la joventut s'han mantingut per a activitats adreçades als joves, activitats que poden ser, entre d'altres, d'oci, de temps lliure i camps de treball, va ser la nota de premsa que vàrem treure. El que hem fet ha estat unificar-ho tot en lloc de fer distintes coses que teníem problemes perquè fèiem un grapat de subvencions que eren difícils de fer els seguiments, les hem agrupades i ara hi ha tres tipus de subvencions: subvencions per a material, subvencions per al lloguer de locals i subvencions per a activitats perquè les associacions tinguin més facilitats per anar a un lloc o a un altre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no ho vulgui maquillar, jo he vist les convocatòries que vostè ha tret i realment les associacions sense ànim de lucre que volen donar aquests campaments no es poden acollir a aquestes subvencions. Enguany serem l'única comunitat d'Espanya que no donarà campaments d'estiu ni campaments de treball. Això és una cosa insòlita que no s'havia vist en vint-i-cinc anys, mai no s'havien suprimit per cap raó. Els campaments d'estiu es donaven any rere any per la seva conselleria en una subvenció oberta que permetia que tant les empreses privades com també les associacions sense ànim de lucre poguessin donar aquest servei.

Vostès han donat, fora d'aquí, un altre argument dient que vostès no volien fer competència deslleial a les empreses privades, una justificació que és si més no absurda. Vostès provoquen ara que aquestes empreses privades puguin donar aquest servei, si el volen donar, perquè és el seu negoci, però no les associacions sense ànim de lucre que el donaven. Provoquen que famílies sense recursos que no poden pagar un campament d'estiu es quedin sense, provoquen que nins amb risc d'exclusió social, joves discapacitats, famílies nombroses, joves sense recursos no tinguin enguany aquest campament d'estiu, i això per a nosaltres no és una qüestió menor, és una qüestió social molt important que haurien de tenir més en compte.

La veritat és que nosaltres enyoram que el mètode Cañellas que sembla que sí existeix a Esports també, tant de bo, existís el mètode Cañellas a Joventut. És més que evident que fa pràcticament dos anys que vostès governen i la política de Joventut en aquest govern és totalment nul·la. Aquest govern que vol ser tan social i tan progressista és qui oblida el valor més important d'aquesta comunitat que són els nostres joves, el nostre futur. Els demanaria que rectifiquin, tenen vostès en contra totes les associacions, la Federació de Grups d'Esplai de Mallorca, fins i tot, el Consell de la Joventut està molt enfadat amb la seva gestió. Els demanaria que rectifiquin, que convoquin les ajudes per poder oferir aquests campaments a aquestes persones que no tenen la possibilitat de pagar-los i aquesta ho prenguin com a una qüestió molt important, per favor, rectifiquin i prestin molta més atenció a la joventut i no només a Esports.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies. Primer de tot no sigui tan catastrofista i no em digui que no hi haurà campaments perquè campaments n'hi haurà. Tots els ajuntaments presenten campaments, campaments, campaments i molts d'ells són a les nostres instal·lacions. Nosaltres el que hem fet ha estat allargar la temporada turística, o sigui la temporada de campaments, d'obertura dels nostres albergs i hem centrat el que nosaltres organitzam fora de la màxima temporada que ens demana la gent. No crec que ningú vulgui perquè hi ha *overbooking*, o sigui, tenim totalment plenes aquestes instal·lacions. Nosaltres no organitzarem directament per a tothom aquests tipus d'activitats perquè deixam que les facin institucions i empreses i qui ho vulgui fer, en obert. Sí organitzarem nosaltres directament, precisament contestant la seva argumentació, és per a aquests col·lectius que tenen problemes d'exclusió com poden ser diabètics o poden ser problemes de cardíacs que tenen difícil arribar, necessiten qualque cosa especial, i nosaltres ho donarem, i això sí que és tancat i ho feim nosaltres.

Quan vostè em diu que jo faig política esportiva, però no faig política de Joventut també permeti'm recordar-li que possiblement el 80% dels esportistes tenen menys de 30 anys i que gràcies que nosaltres feim aquest tipus de política, que abans em recriminava, i que volem que els nostres esportistes i que els nostres joves estiguin a les pistes això fa que nosaltres esportistes mentre estiguin a les pistes, mentre facin esports no estan a altres llocs i això és política de joves, això és política per a la joventut perquè donam alternatives. Hi ha molts de tipus de maneres de fer les coses i nosaltres també donam suport, d'aquesta manera, des de l'esport. És el mateix.

Que nosaltres trèiem ajudes per a tothom o que nosaltres amb el Consell de la Joventut pactem poder parlar de les coses, no hi ha cap problema, ho feim. No em pot dir no ha fet res, no hi ha ajudes quan les subvencions hi són, quan els albergs estan plens, quan hi ha problemes a segons quines associacions perquè són difícils que organitzen el seu camp de treball el feim amb ells i nosaltres estam...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 8986/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de salut pública.

La següent pregunta és relativa a salut pública i la formula el Sr. Miquel Gascón. Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, Sr. Vicenç Thomàs, des de la seva conselleria s'ha anunciat una reforma de salut pública, voldríem saber quin abast té i que ens expliqui quines conseqüències pot tenir aquesta reforma de salut de cara als ciutadans. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies. Bon dia, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el perquè d'una reforma del Servei de Salut públic crec que és fàcil d'explicar amb el cas recent que hem tengut d'aquesta crisi de la nova grip, el món que vivim actualment és un món molt més globalitzat i també ho és per allò que comporta en risc en salut pública. Fets que succeeixen lluny de les nostres terres, molt aviat poden arribar cap aquí. També podem extreure conclusions que qüestions de crisis de salut cada vegada més sobrepassen el que és l'àmbit de salut pública i tenen conseqüències econòmiques, socials, laborals, etc.

Per tant, és a aquesta prevenció i preparació davant aquests problemes on veim una necessitat de millorar l'organització preventiva. La nostra societat, per una altra banda, ha sofert profundes transformacions socials, podríem parlar d'envelliment de població, de noves epidèmies contemporànies, càncer, malalties cardiovasculars, la sida, etc., o altres tipus de problemes de salut pública en nutrició, en violència, en accidents etc. Tots aquests són exemples que són fenòmens que intervenen en l'estat de salut pública del conjunt de la població.

Per tant, necessitam dissenyar estratègies molt transversals que és el que dins aquest camp es diu salut en totes les polítiques. Front aquesta realitat, sembla coherent analitzar si el servei prestacions i dispositius que tenim avui dia són els més adients per donar àgil resposta als problemes de salut pública que té la població.

Per tant, aquesta reforma que començam a fer apunta cap a un model que reconeix cada vegada que el nivell de salut i qualitat de vida són conceptes que estan més associats a determinats socials, econòmics, culturals, tot això que dins el món de la salut pública es diu determinats de salut.

Per tant, el nostre objectiu és millorar en eficàcia, en eficiència amb accions i programes de salut pública, treballar molt més dins un àmbit d'intersectorialitat i intensificar les accions mitjançant altres administracions a nivell de territori. Necessitam fer una política molt més proactiva que no reactiva i volem apostar per un model que englobi no només l'àmbit estrictament sanitari, sinó que el conjunt de la societat pugui assolir objectius en salut. Hem de modificar les desigualtats en salut que hi ha per temes econòmics i socials. Hem de treballar amb els professionals i hem de fer una aposta ferma per tots els programes de salut pública. És una bona inversió en salut per al conjunt dels nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.6) Pregunta RGE núm. 8988/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat a les entitats socials sense ànim de lucre.

La següent pregunta és relativa a l'estabilitat a les entitats socials sense ànim de lucre i la formula el diputat Sr. Antoni Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com saben l'atenció social a les nostres illes està marcada especialment per una presència important d'entitats que han rebut el suport del Govern de les Illes Balears en diverses etapes -els he de dir que tant en la nostra com en la seva- i que ha fet possible que aquelles persones que més saben de cada dificultat, de cada malaltia, de cada discapacitat hagin pogut precisament cercar solucions de manera proactiva a les seves problemàtiques. Això, avui per avui, ho veim amb certa preocupació a causa que veim als mitjans de comunicació que

un conjunt d'entitats importants d'especial rellevància, d'especial esforç a la nostra comunitat autònoma presenten les seves dificultats per poder-se sostenir i per poder continuar amb la seva labor. Això que és un qüestió preocupant -entenc- per al conjunt dels diputats d'aquesta cambra ho és també per al conjunt dels ciutadans de les Illes Balears que reben aquests serveis.

Preguntam al Govern de les Illes Balears, de quina manera contribueix el Govern a donar estabilitat a les entitats socials sense ànim de lucre?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Efectivament, el que ha exposat és cert, vull dir, hi ha moltes entitats que donen serveis de molts diferents tipus i efectivament també com ha expressat el conseller, que en aquest moment no hi és, d'Economia ens preocupa el tema de poder-les finançar adequadament. No tenim en aquest moment, com a tota administració pública, no només d'aquest govern, sinó també altres administracions públiques de la nostra comunitat autònoma i altres comunitats autònomes, problemes de liquiditat i problema de finançament bancari.

El que li puc dir des de la Conselleria d'Afers Socials -i en una línia genèrica tot el Govern- és que el que feim per mantenir l'estabilitat d'aquestes entitats són dues línies de feina. Una és la concertació de serveis i l'altra és ordre de subvenció. Des de la Conselleria d'Afers Socials li puc dir que hem ampliat des de l'any 2007 a l'any 2009, 700 places concertades, que a més una de les maneres d'aconseguir l'estabilitat d'aquestes entitats és l'estabilitat de plantilla que també té a veure amb la qualitat del servei i per a aquesta línia vàrem negociar amb els sindicats una pujada lineal de 150 euros.

Després, ordres de subvenció. Li he de dir que des de la Conselleria d'Afers Socials les ordres més importants, immigració, cooperació i els programes d'atenció social, ja estan publicades, ja estan resoltes, les d'immigració i les de cooperació i programes socials estan en vies de fase de resolució i d'audiència. El que hem fet, li he de dir per exemple que en programes d'atenció social la convocatòria no ha estat d'un any, sinó de 18 mesos perquè les entitats sàpiguen amb quin pressupost poden comptar en 18 mesos i no coincideixi sempre amb el tema del mes de gener que és quan tenen el problema i quan s'aproven els pressupostos. En general, hem fet tota una sèrie de millores per donar una certa estabilitat a les entitats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja ho diuen en aquella dita en castellà, diuen *unos cardan la lana y otros se llevan la fama*. És cert que tenen certa habilitat per presentar mesures grandiloqüents, però al final hem d'aterrar al món real de cada una de les entitats i, si bé és cert que hi ha accions que són positives i que compartim i a les quals donam suport tan com sigui necessari, la veritat és una altra i als mitjans de comunicació veim com les entitats que especialment tenen a veure amb l'àmbit sociosanitari no reben cap tipus de suport o veuen com el seu suport disminueix considerablement.

Ens preocupa que sigui justament aquest conjunt d'entitats, d'associacions, de serveis que tenen a veure amb allò que requereix una certa coordinació del Govern de les Illes Balears, especialment entre la seva conselleria, Sra. Consellera, i la Conselleria de Salut i esmentam específicament aquelles que tenen a veure amb l'àmbit de l'Alzheimer, entitats com Girasol, ALCER, AMITICIA, REHACER, conjunt d'entitats -ja dic- que no queden en terra de ningú, que no queden ni en terra de Serveis Socials, ni en terra de Salut, que es veuen desamparades i que tot aquest conjunt de mesures que vostè diu no són aprofitades per aquestes associacions.

Els demanam dues qüestions, primer que no facem patir a aquells que fan un treball, una feina per a la nostra societat, que la fan de manera gratuïta, que la fan amb esforç, que la fan amb dedicació i amb molt de coneixement. Segona, una vegada més els demanam la coordinació necessària per a l'àmbit sociosanitari del qual no n'hem sentit parlar més a aquesta cambra i no hem sentit accions específiques més enllà que cadascú defensí el seu terreny a l'àmbit de la salut o a l'àmbit dels serveis socials, però que no hi ha aquesta feina conjunta que vostè segur que ens dirà que existeix i que és fantàstica, però que la realitat ens demostra que no és així.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sr. Serra, estic contenta que es preocupi per les entitats que ha anomenat, li diré que una de les coses que hem fet, l'any 2007, va ser convertir un abús de l'article d'excepcionalitat de la Llei de subvencions que realitzaven a l'anterior govern... No, li ho dic perquè estic contenta perquè vostè ara es preocupi, per exemple, una d'aquests convenis que eren sense publicitat, sense objectivitat i sense concurrència per exemple a l'entitat que vostè ha anomenat just li donava 48.000 euros i per exemple a una entitat molt afí al Partit Popular, que no donava serveis, que només donava classes als pares, li donava 289.000 euros dels quals 45.000 eren per pagar la nòmina del gerent. Miri vostè per on.

En canvi, altres associacions com la d'ALCER que vostè ha dit, altres associacions que donen suport a pares de nins malalts crònics, 20.000 euros, suport a famílies amb nins amb càncer, 107.000 euros i fixi's que aquesta associació lligada al Partit Popular 289 euros, insistesc dels quals 40.000 eren del gerent. Nosaltres ara, és veritat i ho reconeixem -ho reconeix el mateix conseller- tenim problemes de liquiditat i tenim problemes de finançament bancari, però quan vostès no tenien aquests problemes varen passar l'any 2007, 2 milions del capítol 4, destinat a famílies amb problemes i destinat a entitats sense ànim de lucre, al Palma Arenas per a la seva... mitjançant Illesport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Per tant, tenim models diferents, afortunadament tenim models diferents de donar suport a aquestes entitats. Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 8990/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incendi d'un vagó de tren a l'estació Verge de Lluc.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta, que era relativa a l'incendi d'un vagó de tren a l'estació Verge de Lluc, ...ha estat sol·licitat el seu ajornament.

I.8) Pregunta RGE núm. 8992/09, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuda de 500 euros per a l'adquisició de cotxes nous.

Per tant, passaríem a la pregunta núm.8, relativa a ajuda de 500 euros per a l'adquisició de cotxes nous, que formula el Sr. Jaume Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui faig una pregunta que sembla ser que ahir va ser contestada i avui surt en premsa. El cert és que és una pregunta sobre la concessió directa de subvencions per a l'adquisició de vehicles, que no sé si fer-la a la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia o a la Conselleria de Presidència, no sé si fer-la a la taifa del PSM o a la taifa del Partit Socialista, perquè això demostra que és un govern que està fet a mida senzillament per llevar al Partit Popular del Govern d'aquí, de les Illes Balears. El cert és que després de divagar molt a veure què feien amb aquesta ajuda, sembla ser que ens adherirem a aquesta ajuda amb 500 euros, pel que és la comunitat autònoma.

Senzillament la pregunta és demanar, ja els dic no sé a qui del Govern, a veure d'on surt aquest 1.800.000 euros perquè ara resulta que pot sortir d'una conselleria de la qual fins ara deien que no es podien retallar despeses atesa la crisi i fer un pla d'austeritat.

Per tant, trob que la pregunta, l'actualitat comanda avui, d'on es reduiran els pressupostos -1.800.000 euros- de la conselleria en aquest sentit? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Tadeo, evidentment l'actualitat és la que és, vostè fa una pregunta i vostè se la contesta i me'n fa una de nova que no la hi contestaré perquè no està a l'ordre del dia. Per tant, efectivament perquè quedi clar per a tothom, el Govern s'ha adherit a aquesta proposta que ha fet el Govern central per tal de donar resposta a les ajudes del Pla 2000E, que és com es coneix tècnicament i que ahir vam anunciar al Ministeri d'Indústria. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Vol el Sr. Tadeo fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyores diputats, Sr. Conseller, el Pla 2000E desgraciadament al carrer comença a ser anomenat el pla dels 2000 enganys, primer perquè no pensam -no seré jo qui ho digui- quin resultat tindrà aquest pla. El cert és que és incompatible amb el Pla VIVE 2008-2010. El cert és que en el que duim d'aquesta activitat parlamentària d'aquest trimestre li hem demanat prou vegades una reducció de despeses quant a crisi, han dit que això no era factible, han dit que això no era possible. Ara ens diuen que es faran càrrec des d'una conselleria que no és la que toca, que és la de Comerç, Indústria i Energia, se'n faran càrrec i baixaran el seu pressupost 1.800.000 euros.

Supòs que els ciutadans volen saber per què no ho han pogut fer abans, per què no han baixat abans despeses de personal, per què no han baixat abans despeses del capítol 2 de despeses i serveis corrents i saber realment quines prestacions llevaran als ciutadans per fer front a això, en lloc de fer-ho des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Tadeo, des del primer dia d'aquest govern no fa res més que retallar, cregui'm. Vam trobar una situació d'economia desastrosa i des d'aquell dia no fem més que retallar i pagar deutes que tenim, però això, ja està, ho hem assumit, Sr. Tadeo i ja està aclarit, però no digui que aquest govern no retalla, que aquest govern divaga, que aquest govern no fa res. No és cert, des del primer dia que som aquí no fem res més que pagar deutes. Cregui'm. En tenim moltes, de deutes? També és cert, però així i tot quan el Govern central ens demana que fem un pas endavant i estiguem al costat d'altres comunitats autònomes que tenen dificultats, com nosaltres també en tenim, idè feim el pas endavant sense divagar absolutament res, perquè li vull recordar, Sr. Tadeo, que aquestes mesures per finançar, per ajudar a la compra de nous vehicles tenen efectes retroactius a dia 18 de maig, però no es posarà en marxa fins dia 25 de juny, però això ho administra el Govern central.

Per tant, ens hi hem sumat. Ens hi hem sumat com totes les comunitats autònomes excepte tres comunitats autònomes del seu color polític que no han explicat per què és que no ho fan. Tal vegada aquesta requisitòria que em fa, estaria bé que l'enviàs a algunes de les comunitats autònomes que vostès tenen i que no s'hi sumen crec que per qüestions polítiques i no de solidaritat que haurien de tenir entre les distintes comunitats autònomes. Solidaritat que per suposat aquest govern reclama també del Govern central perquè no tenim cap dificultat a reclamar al Govern que som solidaris, però que el Govern central s'ha de recordar dels nostres problemes. Els nostres problemes, els discutim amb el nou finançament, però una cosa no lleva l'altra. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.9) Pregunta RGE núm. 8987/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a objectiu de la signatura del conveni de col·laboració amb Acciona.

La següent pregunta és relativa a l'objectiu de la signatura d'un conveni de col·laboració amb Acciona i la formula el Sr. Josep Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Esports, atès que des d'Unió Mallorquina sempre valoram positivament la col·laboració de l'empresa privada amb l'Administració pública, li volem demanar, quin és l'objectiu de la signatura del conveni de col·laboració amb ACCIONA, signat recentment per la seva conselleria?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, sabem que estam en temps de crisi i que els equips esportius d'aquestes illes tenen el gran problema que la gran part del seu pressupost es gasta en els desplaçaments a la península. A més, no només desplacen persones també desplacen material, també desplacen vehicles i en alguns casos, desplacen també animals, en els casos d'aquests tots els esports desplacen estris, no?.

Llavors, hem arribat a un conveni perquè sobre el preu normal i general de transport que pot tenir qualsevol dels serveis que tinguem ACCIONA Transmediterranea s'aplicarà als esportistes de les Illes Balears un 50%, sempre que el seu desplaçament sigui per causes esportives. És a dir, que collint el preu bàsic d'una cadira que són 50 euros, a aquests 50 euros s'aplicaria el descompte de resident, quedarien en 25 i a més, s'aplicaria aquest 50% més de descompte al qual hem arribat amb aquest acord i costaria 12,5 euros.

El desplaçament passaria per motius esportius de 50 euros per persona a 12,5 euros. Això a més és aplicable a tots els serveis, és a dir que tots aquests equips que traslladin materials, cotxes, bicicletes, etc., també se'n podran beneficiar. És una manera de... no podem donar més doblers per desplaçament, però fer que aquests desplaçaments siguin més barats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Vol fer ús de la paraula el Sr. Melià? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 8985/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions davant la *Physalia physalis*.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a actuacions front la *Physalia physalis*, que formula la Sra. Torres i Marí, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. A principi de temporada va aparèixer alguna notícia d'algun albirament a la mar Mediterrània de la coneguda popularment com caravel·la portuguesa. No és pertinent fer cap tipus d'alarmisme i creim que és pertinent que hi hagi informació per evitar alarmes innecessàries i desproporcionades.

Per això, demano a la consellera d'Interior, quines són les actuacions de la Conselleria d'Interior pel que fa a la seguretat dels banyistes davant l'aparició d'algun exemplar de la *Physalia physalis* coneguda com a caravel·la portuguesa?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sí, como decía, Sra. Diputada, a primeros de mayo hubo un avistamiento de algunos ejemplares en aguas pitiusas de la *physalia physalis* comúnmente conocida como carabela portuguesa. En realidad es un hidrozoo que tiene un aspecto muy parecido a las medusas, la ventaja es que es mucho más visible desde la superficie por su color azulado y la desventaja es que es mucho más agresiva que las medusas que nos encontramos habitualmente.

Desde la Dirección General de Emergencias, desde las competencias que tenemos en Coordinación y sobre todo desde la vertiente de la prevención hemos hecho toda una serie de actuaciones como son, primero, recabar toda la información a través de expertos tanto del Instituto de Ciencias del Mar dependiente del CSIC como de expertos del Instituto Español de Oceanografía y luego convocar una reunión, porque es un tema transversal, con representantes de la Conselleria de Medio Ambiente, de Agricultura y Pesca, también del Ministerio de Medio Ambiente, de Demarcación de Costas y de los consells de Ibiza y Formentera que era donde más habían visto estas especies y que a partir de los expertos he comunicado.

Las conclusiones son: primero que estamos ante un hecho aislado y habitual, no es la primera vez que se ha hecho este avistamiento ni probablemente sea la última, que estamos ante un hecho aislado porque generalmente esta especie vive en el mar y vive en el Atlántico y el Cantábrico. Se cree que ha sido arrastrado por unas corrientes marinas a través del estrecho de Gibraltar, la presencia de estas especies, igual como ha habido en otras comunidades, como por ejemplo la de Murcia. Es esperable que desaparecieran o que se murieran, de hecho se ha encontrado algún ejemplar muerto y no se esperaba ninguna llegada masiva y de hecho en el 112 no hemos tenido conocimiento de ningún avistamiento más.

Esperamos que pueda haber, con otros años, la presencia de medusas. Hemos trabajado en intentar establecer una red de vigilancia a través de pescadores, de navegantes, socorristas de playas, de alerta temprana a través del 112 de los posibles avistamientos o capturas y de información, tanto a los

organismos alertantes que tienen que intervenir, como al ciudadano. A través de la página web del 112 tienen las medidas de autoprotección, ya están colgadas, de playas, también de trípticos y también a través de campañas en los medios de comunicación. Se ha diseñado un protocolo específico, a través del protocolo que ya teníamos de avistamiento de animales peligrosos en las costas, uno específico para medusas, y para esta temporada también contaremos con una bandera específica que se pondrá en aquellas playas donde se avisten medusas, que es lo esperable para este verano.

Por lo tanto, nada de alarmas que no están justificadas. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada?

I.11) Pregunta RGE núm. 8983/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el Consell de la Joventut.

La següent pregunta és relativa al Consell de la Joventut i la formula el diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Joventut, fa unes setmanes el Consell de la Joventut de les Illes Balears va mostrar la seva preocupació i també el seu desacord amb la Conselleria d'Esports i Joventut pel retard en el cobrament de la subvenció anual corresponent a aquest òrgan, tan important per a l'associacionisme juvenil de les nostres illes. Vostè va mantenir una reunió amb el Consell de la Joventut de les Illes Balears per tal de donar resposta a aquestes demandes i trobar una solució a la problemàtica que viu i pateix el Consell de la Joventut fins ara.

Ens pot dir, Sr. Conseller, en què va consistir i quina valoració en fa d'aquesta reunió mantinguda?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé la valoració final que jo faig és positiva. Quan vàrem arribar hi va haver una sèrie de queixes, de crítiques, per la manera que fins a aquell moment el Consell de la Joventut tenia de contacte tenia amb la conselleria i que era la manera com s'havia fet tradicionalment. El tema dels doblers també era una cosa que preocupava, ja que ells cobren una subvenció de la conselleria i maldament fa temps que s'ha tramitat, sempre hi ha retards que fan que hi hagi una tensió a la tresoreria.

He dit bé i positiu perquè una vegada que s'analitza el problema, començam a canviar la manera de relacionar-nos amb el Consell de la Joventut, perquè de la manera en què se participava es pugui fer una passa més i es pugui participar més a fons i tinguin més representació. I en el tema de la subvenció, li hem donat una doble solució. S'ha accelerat al màxim el pagament de la subvenció d'enguany, avui segons m'ha dit el conseller d'Economia, avui se pagarà, llavors ja no hi haurà aquesta tensió, però perquè no hi hagi la tensió deguda als pagaments, posteriorment es farà una pòlissa de crèdit, avalat per la pròpia conselleria i farà que ells puguin disposar des de dia 1 de gener dels doblers perquè puguin fer la seva activitat i no depenguin de quan nosaltres paguem. Quan nosaltres paguem, ja assumirem la part dels interessos i la part de l'aval que ells hagin disposat. D'aquesta manera ho solucionam.

Per tot això dic que ha estat positiu, és veritat que vàrem arribar a la conclusió que hi havia problemes, però una vegada que està acceptat i se fan les coses per solucionar-ho i se dona aquesta passa, jo crec que al final les coses es fan com es toquen fer. Tot allò que és per avançar està ben fet. I en aquest cas vàrem començar amb aquestes crítiques, però si s'arriba a solucions i les solucions s'implementen, la reunió se pot considerar com a positiva. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. No vol fer ús de la paraula el Sr. Dalmau.

Per tant, s'ha acabat el tema de preguntes.

II. Interpel·lació RGE núm. 8216/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern per al foment de l'ocupació, millora de l'economia i atenció a les persones en atur.

I a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 8216 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern per al foment de l'ocupació i millora de l'economia i atenció a les persones a l'atur. El seu representant té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, senyores i senyors membres del Govern, podria pensar qualcú que després de la intervenció del president a principis d'aquest mes tal vegada no feia falta continuar parlant de la situació econòmica i de l'acció de govern respecte de com resoldre els problemes que aquesta situació crea a les persones que cerquen feina i no en troben, a les empreses que cerquen finançament i no en troben i sobretot al conjunt de l'economia i de la situació personal i familiar dels ciutadans de les Illes Balears.

Començaré, crec que és l'obligació, fent un repàs molt ràpid a les darreres dades. El darrer informe del mercat de treball publicat pel ministeri que fa referència a l'any 2008 complet, ens situa, ja ho he dit altres vegades, a nosaltres Illes Balears, que som una de les vuit zones europees de competitivitat, com a la comunitat allà on la taxa descendent del nombre d'ocupats és la menor, però en canvi, som la major en percentatge d'increment de l'atur. És a dir, la cohesió social avança cap una dispersió allà on hi ha un vèrtex que són aquells que poden mantenir activitat econòmica i productiva i ocupació, i a l'altre costat, aquells que perden la feina, els drets de prestacions i les empreses.

També dins aquest petit repàs de dades, trob molt interessant assenyalar que el mes de gener d'enguany respecte del gener de l'any passat, a les Illes Balears es varen perdre 23.728 llocs de feina, és a dir, les altes a la Seguretat Social eren 23.728 manco; el mes de febrer 28.348 manco; i el mes de març 36.309 manco. D'altra banda, l'increment d'aturats del gener d'enguany respecte l'any passat varen quasi 24.000; el mes de febrer més de 26.000; i el mes de març prop de 30.000. Si analitzam açò al costat del nombre de prestacions a beneficiaris que hi hagi per estar desocupats, veim que el mes de gener d'enguany respecte de l'any passat hi havia 23.300 beneficiaris més; el mes de febrer prop de 25.000 més; i el mes de març ja superaven els 25.300 més. Si comparam el creixement dels aturats, el decreixement dels ocupats i el creixement dels beneficiaris que naturalment tenen un termini limitat, ens situa en un plànol de dificultat i d'haver de prendre decisions quan abans.

També, a efectes impagats, les notes de premsa de l'Institut Nacional d'Estadística ens mostren mes rere mes que Canàries, Andalusia i Balears som les comunitats amb major quantitat econòmica o increment sobre els vençuts percentatges, sobre els venciments més alts, amb efectes quant a les finques amb hipoteca som també, juntament amb el Principat d'Astúries, l'evolució més negativa que marca l'Institut Nacional d'Estadística a la darrera dada facilitada. No he de parlar de les previsions del creixement del Producte Interior Brut, de l'evolució de l'atur, d'ocupació i de dèficit perquè tant els governs d'Espanya com de Brussel·les ens marquen que la situació és i la perspectiva també, negatiu.

He fet al principi referència a la intervenció del president. El president va dir, no m'ho invent, dues coses que trob rellevants: que la situació es resoldrà mitjançant un estalvi de 15 milions d'euros que farà damunt dels pressuposts, més la incorporació de 70 quan rebem el finançament. Faré aquí el primer comentari i pregunta, no consideren, senyores membres del Govern, que quant a finançament les Illes Balears no han sabut fer la feina que pertocava al Govern? Obrin la pàgina web del Ministeri de Foment o de qualsevol altre ministeri i trobaran, si és la de Foment, que per exemple, Foment, el ministeri invertirà 5.000 en rodalies a Madrid. A Catalunya, a Andalusia, etc., fins i tot declaracions d'interès general per als vols entre Almeria i Sevilla. Troben que han fet les obligacions amb el Ministeri de Foment? Troben que han aconseguit allò que han aconseguit d'altres?

Si van a la pàgina del Ministeri de Treball, trobaran el finançament de plans d'ocupació i he de dir, i em sap greu una vegada més, Sra. Consellera, que nosaltres..., jo sé que l'estan discutint o negociant, però nosaltres des de fa dos anys que havíem de tenir i no tenim el Pla d'ocupació. Ni el Pla d'Ocupació..., recordin també la intervenció del president de com presumia dels pactes, idè aquest pacte el vàrem firmar abans d'acabar el 2007 i en aquest pacte tan important per a l'ocupació hi ha només quatre obligacions: Pla d'ocupació 2008-2011, Pla d'acció en matèria de salut laboral 2009-2011 -i aquest em consta que està avançat-, Pla integral per a implementació efectiva de diferents instruments del sistema nacional de qualificació professional i un pla autonòmic d'incentius a la contractació. En vigor, cap, tot i que el president es mostrava en la seva intervenció molt i molt satisfet d'aquests acords; però, els ciutadans hi poden estar tan satisfets com manifestava el Sr. President?

En inversions, abans de passar a una altra qüestió, també el president presumia que havien firmat molts de pactes. Mirin, vagin a la pàgina de licitació oficial per comunitats autònomes del Ministeri de Foment i treguin el darrer llistat, els darrers anys a la comunitat autònoma, ho repassaré molt ràpid, 2001 per exemple, 559 milions; 2002, 423 milions; 2003, 676 milions. Estic parlant de l'anterior govern del pacte. El govern posterior del Sr. Matas, 805 milions l'any 2004; 640 el 2005; 600 el 2006; 538 el 2008. Com pot venir el president i presumir que ha firmat no sé quants de convenis? Açò són licitacions, allò que efectivament va a parar dins l'activitat econòmica o damunt el territori de les Illes Balears en activitat econòmica.

He de destacar també una altra qüestió que..., no és que tenguí molta importància, però val la pena per trobar sentit a la satisfacció dels grups que donen suport al Govern, en aquest cas del portaveu socialista, quan deia que allò que es pretén mitjançant l'acció de govern és lluitar contra els efectes de la crisi, ja que la crisi està relacionada amb -deia textualment- "*capitalismo financiero y sus excesos*". Si no es creuen capaços que aquí hi hagi causes també pròpies d'aquesta comunitat contra les que s'han de lluitar, com poden prendre decisions i aplicar mesures per resoldre-les?

És literatura parlamentària, no li donam importància. Intentem..., i aquesta interpel·lació el que pretén és descobrir quines són les noves actuacions que pensa dur a terme el Govern per millorar aquesta situació. Alguna n'apuntarem a la moció subsegüent, però jo confii que hagin de ser les mínimes perquè esper que el Govern tenguí previst com abordar no només l'hivern que ve, que serà molt dur, sinó també aquest estiu on també hi haurà dificultats. I em bas per dir açò en la darrera enquesta puntual d'activitat turística que ha fet el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç respecte de l'ocupació en les destinacions turístiques d'Espanya, el passat pont de l'1 de maig. Som l'única comunitat que vàrem tenir ocupació per davall del 60%, ens segueix el 61% de Canàries, i la resta tots estan molt més amunt, del 70% per amunt. Em diran vostès que probablement té a veure amb les dificultats d'accés als arxipèlags. Molt bé, la pregunta és òbvia, què hem fet i què podem fer per minimitzar aquesta dificultat? Si açò és un estrangulament, i ho sabem, per què no feim alguna cosa per eliminar tot o part d'aquest estrangulament?

Una altra qüestió i també una altra pregunta. Conjuntura econòmica de Menorca. Totes les dades, aquestes són les referències al darrer document de conjuntura econòmica de la Conselleria d'Hisenda, conjuntura econòmica de Menorca, el ritme de creixement de Menorca cau fins un interanual del 0,1%, l'activitat industrial mostra un refredament important. No importa que ho digui aquí, tots sabem que la indústria bijutera de Menorca, tant a Ciutadella com a Maó, que és allà on n'hi ha més, té dues o tres fàbriques amb dificultats importants per manca de finançament del seu circular. Alguna altra té altres dificultats, però en aquestes, si no li trobam la manera d'ajudar-les, han de treure treballadors al carrer per equilibrar el pressupost, per intentar subsistir..., el tema del calçat passa el mateix, i ni tan sols així no es pot garantir.

Per tant, si a Menorca hi ha més dificultats, almanco això és el que diu el Govern i nosaltres també ho reconeixem, però no ho direm, perquè si ho diu el PP sembla que volem fer demagogia i cridar la crisi, si açò és cert, si allò que diu la Conselleria d'Hisenda és cert, han de fer alguna cosa per atracar-se i per cercar solucions individualitzades per a aquestes empreses, si realment aquesta és la situació. No basta en fer una convocatòria de l'ICO, o altres entitats i que paguin interès. Jo crec que s'han de cercar... i es pot fer, perquè açò som petits i és un dels avantatges de ser-ho, solucions més personalitzades. Caiguda de l'afiliació a la Seguretat Social, la més pronunciada en el conjunt de Balears, un 7,1% interanual. Menorca és l'illa amb la caiguda de l'afiliació de serveis més forta, 2,3%, etc. Puc continuar.

Què feim idè quan tenim clarament una situació pitjor, quan veim que la feblesa econòmica de l'illa de Menorca és pitjor? Què feim, en particular...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, hauria de resumir.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Supòs que els ciutadans ho agrairan o tal vegada més el Govern que els ciutadans. Compliré l'advertència que em fa, Sra. Presidenta, i li deman un minut més de paciència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Du pràcticament dos minuts sobrepasat de temps, Sr. Huguet. Continui.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Estarà d'acord que els ciutadans ho mereixen, Sra. Presidenta, no és ànim d'exhibició personal.

Vull destacar per acabar, perquè no tenc més temps, que els fixos discontinus tots sabem, Sra. Consellera, havien de tenir dificultats de ser cridats aquesta temporada d'estiu. Per tant, jo no sé si s'ha fet alguna cosa, però si no s'ha fet encara hi som a temps que quan arribi l'hivern que ve, aquestes persones puguin tenir prestacions encara que no hagin fet els sis mesos de feina. Açò els importa a ells i a les seves famílies, però també a l'economia d'aquesta comunitat autònoma.

Jo li deman en termes generals al Govern dues qüestions: una que aconsegueixi millor finançament, encara que sigui per greuge comparatiu amb els altres que sí el tenen, tot i que no s'hagi aprovat encara el finançament definitiu; dos, que se cerqui una aproximació a cada un dels necessitats, siguin empreses o siguin persones amb un itinerari laboral molt més personalitzat, hi ha el coneixement empíric que ha demostrat que altres països, em referesc a Irlanda i d'altres, totes aquestes polítiques d'ajudes i prestacions sense una aproximació individualitzada a l'itinerari de la persona o de l'empresa, no han donat bons resultats, per tant, si hi ha coneixement d'altres llocs allà on açò no ha estat útil, és important i necessari que rectifiquin i ho facin millor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula en representació del Govern la Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Evidentment aquest és un espai important i evidentment un tema important. Per tant, totes les vegades que faci falta són necessaris debats entorn a la situació econòmica que vertaderament des del Govern, crec que no ho hem amagat mai, som conscients que estam immersos en una greu crisi i continuam essent-hi. Una crisi inicialment financera, avui econòmica, i sobretot amb implicacions duríssimes sobre l'atur, i aquest és un fet cert.

72.000 persones el mes d'abril aturades evidentment és una xifra d'atur molt elevada, perquè suposen 30.700 persones més que l'any passat en el mateix temps, i evidentment un increment interanual que supera el 70%, i evidentment perquè darrere aquestes xifres hi ha persones -i aquest és un càlcul evidentment creim que bastant aproximat i en tot cas li asseguro que està fet amb la més total voluntat de transparència-, al voltant d'unes 22.000 persones que en aquests moments poden no tenir cap prestació; unes perquè no han treballat i per tant es van incorporar a aquest mercat laboral; altres perquè vertaderament l'han esgotada. I per què aquesta situació de desocupació, repetesc, és la part més dura d'aquesta crisi?, perquè darrere hi ha persones i perquè vertaderament aquests espais d'accés a un nivell de benestar es lliga fonamentalment a la feina, i coincidisc amb vostè que vertaderament les accions d'activar, d'incrementar l'activitat econòmica juntament amb la lluita contra l'atur o la implicació directa de l'atur, són mesures obligades.

És per tant l'atur la realitat més dura d'una crisi que ha fet aflorar -i açò també ho hem d'assenyalar- dèficits estructurals de la nostra economia, com la manca de la millora de competitivitat i de productivitat, i bàsicament també un dèficit formatiu del nostre capital humà. Açò fonamentalment, aquesta manca de competitivitat, estava amagat per una eufòria econòmica d'una dècada de creixement espectacular, de creixement de població increïble, i a la nostra comunitat per damunt qualsevol altra comunitat, i alhora que incrementàvem la població, que incrementàvem la població activa, teníem una baixa gradual del Producte Interior Brut per càpita, és a dir, un creixement que havíem fonamentat sobretot a partir del que era un creixement demogràfic més del que era un creixement de la competitivitat de la nostra economia.

A partir d'aquí, i donades les xifres jo crec que més dures d'aquesta crisi perquè són les que lliguen amb el mercat laboral, també hem d'assenyalar -i jo crec que aquí també ho hem de dir- mesures o indicadors que ens permeten evidenciar un canvi de tendència tant en l'economia internacional com també amb el millor comportament de l'economia de les nostres illes. Amb tota la prudència del món, només faltaria; el primer que he dit és que estam immersos en una crisi vertaderament complexa i complicada, i que afecta profundament les arrels de la nostra estructura econòmica i que afecta d'una manera, repetesc..., jo crec que he donat les xifres molt clars, però també al costat hem d'assenyalar elements que indiquen que vertaderament hi pot haver o s'indica aquest canvi de tendència. I, repetesc, des de la total prudència.

La nostra comunitat autònoma des del mes de gener ençà és una de les poques comunitats autònomes que comença a tenir un increment d'afiliació a la Seguretat Social. És cert que molt lent, perquè el ritme de creixement de la nostra economia evidentment no dona ni donarà temps per anar absorbint tota la gent aturada que tenim, però sí és cert que aquests elements, igual que els de la despesa turística, igual que els de l'arribada a partir del mes d'abril de les dades d'arribades de turistes estrangers, evidentment hi ha aquests elements que són importants a l'hora de donar un missatge. Però sobretot crec que és fonamental assenyalar que hem d'assenyalar la prudència perquè la nostra capacitat productiva, repetesc, segueix essent baixa i per tant la recuperació serà tard i lenta.

Però bàsicament, i crec que açò també ha estat clau, des del principi, sobretot des del principi que es comencés a manifestar aquesta crisi amb tota duresa, l'opció d'aquest govern ha estat dur una política proactiva i fonamentada tant en acords estratègics com en acords concertats, tant per millorar la productivitat i la competitivitat del nostre teixit econòmic com també per ser obligat aquest canvi de model productiu, i amb canvi de model productiu no vull dir res més, perquè a vegades crec que també val la pena assenyalar-ho, que implica aconseguir un equilibri major entre els factors de creixement econòmic, els que tenen un major protagonisme, els sectors intensius en coneixement i en treball qualificat. I aquestes són les claus que hem d'anar introduint en aquest canvi obligat que hem de fer, perquè, repetesc, els problemes estructurals de la nostra economia vénen de temps.

La política activa del Govern per fer front a la política i a l'actual situació, repetesc, de crisi, es fonamenta en tres línies estratègiques, i bàsicament em centraré en les que han estat comentades per part del Govern. La primera, el major compromís de finançament públic per a les inversions, evidentment sense generar ocupació, generar inversió que tenguí una incidència directa, inversió pública no només per crear ocupació sinó també alhora incrementat les oportunitats de competitivitat. I aquí simplement m'agradaria relatar-li dues coses: per primera vegada jo crec que tenim 500 milions d'euros d'inversions estatutàries de l'Estat en un any 2009; aquest és un element clau, i a partir d'aquí inversions -i no les repetiré-, des dels convenis de carreteres famosos, en tot el que fa referència a tramvies, inversions turístiques, inversió en benestar social, que lliguen inversions en medi ambient o inversions en noves tecnologies, elements claus, per no parlar de tot l'espai educatiu o sanitari com és el Pla d'escoles infantils. Per tant inversions, 500 milions, quan venim d'una mitja anual els darrers anys al voltant dels 190 milions d'euros de l'Estat.

I la comunitat autònoma, aquesta, enguany ha fet un compromís clar de manteniment de les inversions pròpies, i açò també ho sap perfectament; els 730 milions d'inversió, per tant, signifiquen un compromís -coincidesc totalment amb vostè, i aquest govern- impliquen un compromís clau de mantenir inversió, amb un posicionament diferenciat del Partit Popular a altres comunitats, però jo coincidesc amb vostè, i estic contenta de fer-ho, que vertaderament la inversió pública és clau per a la competitivitat i per crear ocupació, els dos elements.

Per tant en aquest sentit repetim el compromís de la comunitat autònoma i el compromís de les inversions estatutàries, que vertaderament ha estat un fet jo crec que quasi històric en açò, però bàsicament -després assenyalaré els dos punts- política fiscal i pressupostària activa orientada a mantenir l'ocupació i evitar l'asfíxia del consum, dos elements clau. En tot el que fa referència a evitar l'asfíxia del consum aquí hem parlat i hi ha hagut preguntes, tant el pagament de deutes que hi havia, com bàsicament el pagament del deute o la injecció de liquiditat a tots els proveïdors i a l'Administració local, 94 milions d'euros els darrers dos mesos, com en tot el que implica de línies *confirming*. Facilitar l'accés a l'habitatge, una política a curt i a mig termini, perquè la renda dedicada a l'habitatge no hipotequi el consum de cadascuna de les famílies. L'accés a l'habitatge assequible, amb construcció d'habitatge públic però també amb avals per al seu accés, política de lloguer, ajuts fiscals i ajudes directes.

De les mesures fiscals, no n'hi parlaré, no han estat comentades, però després política activa per mantenir l'ocupació, i aquí d'una manera molt clara. Jo crec que aquesta comunitat autònoma ha estat de les primeres que s'ha compromès pressupostàriament en polítiques actives d'ocupació: pla extraordinari, el primer pla PROIB, que de manera personalitzada lligada a orientadors, lligat a desenvolupament local, es posaren 10 milions d'euros estrictament per a la contractació de persones aturades sense prestacions a través dels municipis, un pla que repetirem, un pla que repetirem a partir del mes d'octubre, per tant en un any haurem posat 20 milions pel que fa referència a contractació de persones sense prestacions. 10 milions, 1.000 persones. Això ja ho duim fet i, repetim, continuarem.

Però a més a més tots els recursos dels programes de la conselleria, totes les convocatòries SOIB s'han destinades a contractar persones sense prestacions. Hem arribat a aconseguir amb fons lligats als programes ordinaris la contractació de 1.800 persones; hem duplicat en un any la capacitat d'accedir a contractació de persones sense prestació. Per tant ja en duim 2.800. Però és més: programa d'incentius a la contractació, a favor dels contractes temporals i a favor de la gent que no té cap tipus de prestació. I tirar endavant, perquè açò és ajudar les empreses i sobretot ajudar a trobar feina. Hem començat el pla: l'any passat van ser 300 persones les que van poder accedir a aquests incentius; pensam actuar per arribar a la contractació de 1.100 persones; ja duim una actuació que anam sumant.

Però no ens hem aturat aquí. Suport social amb atenció i itinerari personalitzat: 350 euros durant tres mesos; en aquests moments 960 persones s'hi han acollit. Tenim capacitat per arribar a 4.000. Suport de bestreta social a les persones afectades per ERE; amb aquestes afectacions, sense comptar el que fa referència a ERE, arribam a 8.000 persones sense prestació. Suport de bestretes socials, 73 treballadors s'hi han acollit. I evidentment pensar en tots els ADL i orientadors, perquè estic d'acord amb vostè: és fonamental l'atenció el més personalitzada possible.

I totes aquestes mesures lligades a la concertació amb sindicats i associacions empresarials, i evidentment dins un marc que ara estam acabant del Pla d'ocupació. Però cada mesura que s'ha treballat en aquesta conselleria els asseguro que té el suport i la concertació del que fa referència a tots els agents econòmics.

Però simplement no oblidaré, evidentment, perquè aquí participam els ajuntaments i l'Estat, sobretot, el Pla E, el primer pla E...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, ha d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Sí, ara mateix. 184 milions d'euros que han arribat als ajuntaments d'aquestes illes; el primer pla van ser 8.000 milions, el segon pla, aprovat fa molt poc, 5.000 milions, que tornaran ser inversions que repercutiran sobre els municipis de les nostres illes.

I tercera línia estratègica, que és suport a les empreses en inversions per millorar la productivitat, nous jaciments d'ocupació i emprenedors. I evidentment aquí s'han de destacar qüestions bàsiques: el Pla Renove; el Pla Renove, a més que suposarà creació d'ocupació, suposarà millorar la competitivitat d'un servei bàsic; programes ICO, ISBA... Tot un seguit, evidentment, de programes per arribar a emprenedors, a PIME, amb tots els problemes d'accés a aquests crèdits, fins i tot amb serveis específics per ajudar-los evidentment en aquests estudis de viabilitat financera.

I formació, formació per a desocupats que esperam arribar a 28.000 persones enguany desocupades, sense comptar amb les ocupades. Per tant un pla creim d'actuació important que ens permet arribar a molta gent. Ben segur que ens agradarien molts més recursos i arribar a molta més gent, però els assegurem que vertaderament l'esforç d'aquest govern permetrà en un any arribar a 36.000 persones desocupades fonamentalment. Per tant, repetesc, què en són necessàries més?, en tirarem endavant més, però per a açò, repetesc, comptam amb inversions de l'Estat, inversions pròpies, Pla Renove, ajudes financeres.

I evidentment, i per acabar ja, Menorca i alguns problemes que pot tenir específics. Pla d'indústria, mesures extraordinàries, estic totalment d'acord i crec que així el president ho va anunciar aquí, en el darrer apartat del que fa referència la seva intervenció; va assenyalar i va anunciar mesures extraordinàries donada la situació del sector industrial, i aquí evidentment Menorca ha de tenir un pes clau. I un segon nivell, fins i tot amb mesures concretes de turisme, que Menorca té una especial dificultat d'accessibilitat, ja s'ha treballat, juntament amb el suport del Govern, aquest suport perquè vertaderament l'accessibilitat a Menorca per a l'activitat turística es mantengui, perquè evidentment cada illa pot tenir problemes específics, a voltes sectors, a voltes empreses, i nosaltres som aquí per evidentment ajudar-los, a tots...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló...

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

...i evidentment jo crec que amb la màxima dedicació i amb el màxim compromís. Per tant hi ha espais concrets per resoldre problemes concrets, només faltaria, perquè la indústria és un espai que no ens podem deixar perdre sota cap concepte.

Per tant, repetesc, tres línies, jo crec que amb un full de ruta molt clar i evidentment una situació difícil, ho deim des del principi, però ens pertoca, als polítics, des de l'acord també amb els sindicats i les associacions empresarials, donar un missatge que hem de guanyar aquesta lluita, i per tant ho hem de fer, i en aquest sentit tot el coratge del món i un poc, un poc, de confiança.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Per fixar posició i per un temps de cinc minuts intervé en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt... No hi ha intervenció.

Per tant passàrem al Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. Sra. Consellera, la situació actual, com ja ha definit primer l'interpel·lant i després la mateixa consellera, està caracteritzada en primer lloc per una altíssima xifra de desocupació; la xifra absoluta és de prop de 72.000 desocupats, que és una xifra altíssima en termes històrics; no ho és tant en percentatge, en taxa de desocupació, però en qualsevol cas sí que és un nombre molt alt i és una situació molt preocupant, perquè darrere cadascun d'aquests 72.000 desocupats hi ha una situació personal difícil i, en molts de casos, dramàtica. Aquests 72.000 desocupats a més representen, com ja s'ha dit, un 74% d'augment respecte d'abril de l'any passat, d'augment interanual, que també és una tendència desconeguda els darrers anys aquest augment tan galopant de la desocupació.

També són molt dolentes les xifres pel que fa a destrucció de la feina; des del mes de setembre, crec, de l'any passat, des del mes de setembre del 2008 parlem de destrucció neta de feina, parlem de baixada del nombre d'afiliacions a la Seguretat Social, i això també ens situa en un escenari nou i molt difícil.

Tant en un cas com en l'altre, tant en el cas de les xifres de desocupació com en el d'afiliacions a la Seguretat Social, hi ha un cert alleujament en les dades d'aquest darrer mes, en les dades de l'abril respecte del mes de març, però en qualsevol cas les dades interanuals són dolentes i ens parlen d'una situació preocupant i difícil.

Respecte d'això una primera cosa que li voldria dir, Sra. Consellera, és que no ens hauríem de deixar impressionar pel biaix i per la intencionalitat política amb la qual es trien unes xifres i unes altres i amb la qual es comparen unes xifres amb unes i no unes altres de diferents. És molt recurrent aquesta comparació amb altres comunitats autònomes per fer veure que la nostra situació és la pitjor de l'Estat, però jo aquí voldria recordar breument i ràpidament..., voldríem només agafar els dos paràmetres més importants, que són aquests que he dit, el d'afiliació de la Seguretat Social i el de desocupació. En afiliació a la Seguretat Social la variació interanual nostra és millor, per dir-ho així, o menys dolenta que la Múrcia, la de Canàries o la del País Valencià, i en dades de desocupació també la variació interanual d'abril del 2008 a abril del 2009 la nostra xifra, que és del 74%, és menys dolenta que el 77% del País Valencià, el 80% de Múrcia o el 93% d'Aragó, i dic això d'Aragó perquè no es digui que només agafem totes les que són governades pel Partit Popular, però les dades són aquestes i per tant és una crisi global i és un joc una mica perillós, aquest de fer veure que com que aquí governa un determinat color polític la situació ens afecta més que als altres.

Ens preocupa una sèrie de qüestions, aquestes dades molt especialment. Ens preocupa, per exemple, el fet que la desocupació creix en menors de 25 anys més que en majors de 25; no hi ha una gran diferència en aquest paràmetre però sí que s'aprofundeix en la dramàtica situació pel que fa a l'accés al mercat laboral per part dels nostres joves. També ens preocupa el fet que creix més entre estrangers que en espanyols, i sobretot creix en estrangers no comunitaris; l'interanual d'abril del 2008 i abril del 2009 parla de més d'un cent per cent d'augment de desocupació en estrangers no comunitaris, i això òbviament ens situa en una situació de perill de situacions socialment difícils. I també creix la xifra de desocupats amb més de tres mesos de desocupació, i això té a veure o pot tenir a veure amb situacions potencials de precarietat social, que és una cosa que ha de preocupar al Govern i ens ha de preocupar a tots. Jo crec que és davant tot aquest panorama que el Govern ha d'actuar.

Respecte d'allò que ha de fer el Govern davant aquest panorama, supòs que en el debat de la moció en podrem parlar més, perquè gairebé se m'ha acabat el temps. En qualsevol cas la consellera ha apuntat que una cosa que ha de fer és invertir, i el Govern nosaltres pensam que en aquesta línia té moltes propostes en tren, en centres escolars, en polítiques d'habitatge, en polítiques d'actuació a barris, algunes de les lleis que s'han aprovat en el Parlament incideixen en aquesta idea d'invertir. També hi ha d'haver polítiques de foment de la contractació, i la consellera ja ha fet referència a aquests PROIB, el primer que ha vingut i a l'altra que vendrà, als incentius per a contractació de persones sense prestacions, tot això són polítiques positives que nosaltres valoram.

En qualsevol cas, com a aportació pròpia, voldríem només apuntar tres cosetes: primer, la importància de lligar les polítiques d'ocupació a les de formació. Jo crec que les males dades d'ocupació sense s'han de posar en relació amb aquesta altra mala dada crònica que tenim en aquest país, que tenim molt males xifres d'abandonament escolar i també tenim un altíssim percentatge de persones desocupades que no han acabat la secundària, i això sense dubte ha de ser un motiu de reflexió.

Un segon apunt que li voldríem fer és l'actuació davant expedients de regulació d'ocupació i acomiadament; nosaltres l'encoratjam i l'instam a ser vigilant i a ser estricte en el control de la legalitat d'aquests expedients.

I finalment, una reflexió de caràcter més general és que les actuacions conjunturals que es facin i que es fan en funció d'aquesta crisi, també tinguin en compte que hem d'anar cap a un nou model, un nou model que mai més no estigui basat en el creixement urbanístic desmesurat, amb el qual el turisme ha de tenir un paper molt important, però hi ha d'haver lloc a la diversificació de l'economia, en què també hi ha d'haver lloc en aquest nou jaciment de feina, que donen camps com el servei de les persones o la gestió del medi ambient. En definitiva, treure d'aquesta crisi, d'aquesta situació difícil tot allò que pugui tenir d'advertiment i d'oportunitat.

Voldria acabar amb vint segons, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llauger, ha d'acabar.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, amb vint segons, si m'ho permet la presidenta, d'una nota lingüística, tot aquest tema és dramàtic i és complicat; voldria recordar que un article recent del lingüística Gabriel Bibiloni, ens explicava que desocupació i desocupat són termes més genuïns i més adequats que atur i aturat, que no deixen de ser, en certa manera, calcs del castellà *paro* i *parado*; ja sé que atur i aturat són termes normatius, són termes que estan institucionalitzats, però jo he utilitzat desocupat i desocupació, a veure si amb aquesta exemple anam fent una mica de forat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats, senyores conselleres. Som aquí debatent el problema que sens dubte preocupa més que cap la ciutadania el dia d'avui. El Partit Popular interpel·la el Govern sobre tres assumptes vinculats amb l'actual crisi econòmica d'àmbit mundial. Jo entraré en xifres, ja ho ha fet abastament el portaveu del Partit Popular, sí que els vull dir que al nostre grup ens té molt preocupats l'actual situació econòmica, igual que està preocupada tota la gent de bé.

Fa un parell de setmanes, el president Antich, a la seva compareixença en aquesta cambra, ens va exposar una nova bateria de mesures que se sumen a les ja existents i que tenen com a objectiu millorar l'activitat econòmica i generar ocupació. Dins aquest context de preocupació i de proximitat absoluta als sectors de la població més febles i que més pateixen en aquesta situació, li volem dir, Sra. Consellera, que tenim la sensació que el Govern del qual vostè forma part va reaccionar des del primer moment i no ha deixat ni un dia de caminar, amb energia i amb determinació, dins l'estratègia fixada, però també amb la flexibilitat necessària per anar-se adaptant al moment i, com no, a la resta d'administracions, les quals, com no pot ser d'altra manera, i vostè ens ho ha comentat, també actuen contra la crisi i cal una coordinació absoluta per tal de no malmetre esforços ni recursos.

Jo voldria destacar la important tasca que desenvolupa la Mesa de seguiment de l'economia balear, que facilita al Govern el consens necessari per impulsar i desenvolupar les mesures econòmiques, donam especial importància al consens socials amb què compta el Govern.

Ens ha parlat vostè de major compromís, de finançament públic per a les inversions, de política fiscal i pressupostària activa i de compromís amb les empreses, mesures totes elles importants i totes elles dibuixant una línia recta sense incertesa cap a l'objectiu final d'emparar econòmic i laboralment tots els ciutadans i ciutadanes. I pel que ens ha dit la seva conselleria, s'ha marcat, com a una de les prioritats, el col·lectiu de persones desocupades, sense prestacions ni subsidi, cosa que aplaudim.

També ens ha parlat del segon Pla de reactivació ocupacional, el PROIB, i de diverses mesures per mantenir i activar l'ocupació, totes elles amb l'acord dels agents socials, com no pot ser d'altra forma. L'animam que segueixi consolidant el SOIB i li demanam, com fem a cada ocasió que tenim i ens consta que és una de les seves principals preocupacions, una atenció especial cap als joves, per evitar l'abandonament escolar i formatiu massa primerenc, cosa molt comú aquests darrers anys, enlluernats els joves per un model econòmic equivocat. I pel que veim hi fan feina de debò en la configuració d'un model integrat de formació professional, orientat als sectors on hi ha una demanda emergent i consolidada.

I allà on no sigui possible arribar amb mesures que creïn treball, imprescindible ajuts a persones com el suport a aquells afectats per EROS, que ens ha anunciat ara, i l'augment de les rendes mínimes per cobrir les necessitats bàsiques i aquelles situacions que representin una certa emergència.

En conclusió, Sra. Consellera, he començat dient que érem aquí per debatre el problema que més preocupa la ciutadania; després d'haver-la escoltat, puc afegir, amb contundència, que es tracta del problema que efectivament més preocupa la ciutadania, però també el nostre Govern, el Govern del president Antich, que camina aquesta difícil etapa mab pas ferm i sense donar treva ni al desànim ni al conformisme. I en aquest camí l'animam a vostè, Sra. Consellera, a seguir endavant amb els objectius que, amb tanta claredat i fermesa, ens ha exposat avui aquí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mercadal. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Huguet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ràpidament, perquè és poc temps. Sra. Consellera, gràcies de la seva explicació, però li vull recordar que l'enunciat de la interpel·lació són noves actuacions el que li he demanat, i de noves, bé, han recordat aquí una mica el que va dir el president quan tenguí més finançament.

Per ser breu, jo quasi ni li discuteixo la bondat o no del que fan, ho don per bo, però no basta. Les xifres, no jo, les xifres demostren als ciutadans que les pateixen, siguin empresaris o siguin treballadors o treballadores, i al Govern, que és a qui li toca prendre decisions, que no basta i que la situació que ve ve a pitjor. Per tant, el que intentam des del Grup Popular és contribuir a millorar amb noves actuacions la situació d'aquests ciutadans. Li diré un parell de coses.

El finançament, no s'han de sentir gens satisfets, la comunitat autònoma de les Illes Balears pareix que a Madrid se'n riuen, als altres, sigui Andalusia, sigui Extremadura, sigui a Canàries, sigui Catalunya, tots tenen qualque sortida per tenir més finançament. I quan no, per exemple a Múrcia tenen la refinèria, la inversió de més de 3.500 milions d'euros en actuacions.

Aquí, ja li he dit, l'estadística, que segur que és bona, que té el Ministeri de Foment, respecte de les comunitats autònomes, la licitació oficial, no projectes o convenis, el 2008, no és dolenta, però és la més baixa dels darrers deu anys: 442.000 euros, de les administracions públiques. A mi quasi quasi li diria que m'és igual si la fa el Govern, si la fa Madrid o si la fan els ajuntaments o els consells insulars, el que importa és mantenir un ritme d'inversions públiques com s'han dut la resta d'anys. I si fa falta una mica més, tampoc no li discutiré, però açò no s'ha aconseguit. S'han aconseguit convenis? Sí. S'han aconseguit pactes? Sí. Però açò no satisfà les necessitats.

Segona qüestió. L'ocupació -i vostè ho sap tan bé com jo- vindrà de la mà de la iniciativa privada. Aquí, o ajudam els emprenedors i els innovadors, que n'hi ha hagut i n'hi ha, que executin els projectes que ells puguin tenir o a mantenir els que tenen en execució, i li parlava que pel que importa dels llocs de feina que tenen la indústria bijutera o de calçat, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o d'una altra casta, és important una atenció personalitzada. Per què al mateix temps que crea vostè aquests tècnics de prevenció de riscos laborals que visiten totes les empreses no van acompanyats d'un tècnic d'indústria, per veure quina és la seva situació o ajuden a través de la PIME o de les seves associacions empresarials a tenir una resolució d'aquelles dificultats que ells tenen personalment, que són conjunturals, que no és problema del model productiu; escolti, parlam d'indústria, idè a aquests els hem de donar solucions a un problema que tenen, que no té res a veure amb el model, sinó simplement amb el seu finançament que normalment és de circulat, i que ara el tenen tancat (...) a part de les comandes molt inferiors.

Dels emprenedors, què passa? Li posaria exemples, què passa amb el Projecte de Formentor? Per exemple. El de Son Baco? Vostè ha sentit aquest camp de golf famós -no, a Formentor un projecte important d'un grup inversor i jo diria que dels més grans en turisme de les Illes Balears. És a dir, aquests grans projectes que hi pugui haver a la comunitat autònoma ara és un moment de facilitar-los-ho. Aquest famós decret, que anomenam Nadal, serveix per què s'accelerín o no estiguin aturats?

A Menorca, la inversió pública, per què el port està aturat? Per què Cala En Busquets no es posa en marxa? M'explic? És a dir, són aquestes les qüestions que sembla que es poden estimular o activar o fer que no s'aturin, a part de tota la resta que fa, que repetesc, ni tan sols n'hi faig crítica; el que vull és que facem més per les necessitats que hi ha a les Illes Balears.

Li diré, conec un tècnic enginyer agrari que ell tot sol té aturats a una administració de les Illes Balears més de 4,5 milions d'euros amb els projectes que segur que es poden. O sigui que amb el decret i tot, segur que es poden fer; parl de Menorca, parl de Menorca. Açò és el que em preocupa, que des del Govern i la resta d'administracions no siguin molt més escrupolosos i no tinguin més cura en què la inversió possible no estigui paralitzada, perquè la feina i els llocs de feina aniran a partir dels empresaris particulars.

Bones són totes les ajudes que vostè fa, perquè aquestes persones, 36.000 n'he sumat, més o manco, entre una cosa i l'altra, que no tenen feina ni tenen prestacions, doncs tinguin ajudes, bé fa. La Creu Roja he vist que reparteix aliments per a més de 16.000 persones, perfecte, segurament no basta, però perfecte. Ara, per sortir de la situació, sobretot hem d'obrir camí a aquells que de tota la vida són els que l'obren, creen activitat, creen riquesa i donen llocs de feina; i si el Govern no ho fa, o si és un govern que no és capaç de treure, més o manco, o semblant al que treuen la resta de governs d'Espanya, de Madrid, jo crec que s'hi ha de posar amb moltes més ganes i molt més esforç.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Bé, jo agraeisc evidentment la intervenció del Partit Popular, perquè d'entrada, bé, i ja és molt, que el que fem no està malament, jo crec que no està malament, evidentment; crec que els esforços que des d'aquest espai, des d'aquest govern hem pogut fer de compromís actiu, pressupostari, en tota l'àrea de treball i la rendibilitat a l'hora d'arribar a la gent i d'una manera molt clara, de manera prioritària a la gent que no té prestació, evidentment aquest és un element obligat en la situació que estam i que vertaderament hem de cobrir, hem de cobrir tot el que implica formació i totes les mesures que he assenyalat, i que, repetesc, la nostra comunitat en relació amb d'altres, malgrat tinguem un nivell de finançament inferior, el seu compromís econòmic ha estat vertaderament molt elevat per damunt qualsevol altra comunitat autònoma que amb programes iguals de contractació d'aturats, via administracions públiques, estan molt menys per baix, i de fet no hi ha un quadre molt gràfic que va marcant aquest esforç de les administracions autonòmiques, en la contractació d'aturats per a temes d'interès general.

A partir d'aquí, evidentment, dins aquest espai, per tant, no hi entrarem, però a mi sí m'agradaria assenyalar-l'hi dues coses, i a més amb total claredat: el sistema de finançament esperam resoldre-ho evidentment bé; clar que sí que esperam resoldre-ho, esperam resoldre-ho més prest que tard i que vertaderament la xifra, d'una vegada per totes, perquè vertaderament ens hi jugam molt, sigui un espai que ens permeti fer polítiques actives, no només quan tens els aturats, sinó sobretot d'una manera preventiva en totes les àrees econòmiques claus que necessiten d'ajuda i que necessiten increments de productivitat.

Però a nivell d'inversions d'una manera molt clara: la inversió pública aconseguida per l'Estat, o aconseguida de l'Estat aquesta anualitat, vertaderament és una xifra històrica, 500 milions d'euros de l'Estat; què hem d'executar entre diferents administracions? És cert, però que la tenim vertaderament és un element clau, i açò és el principal coixí entre aquest i plans lligats, que també la competitivitat, com el Pla Renove, ens han de permetre que vertaderament la visualització i el pròxim hiverns siguin millors. La inversió pública, i fonamentalment la inversió privada lligada a ajudes públiques, i aquest muntant de recursos econòmics vertaderament ens ha d'ajudar que el pròxim hivern no sigui pitjor, sinó el contrari.

Creim i per açò diem que el pitjor ha passat. Per què? Perquè tenim més instruments en aquest moment, tant en inversió pública com de línies d'ICO i d'oportunitats de finançament; què moltes encara no arriben? És cert, però com a mínim van arribant més, puguem ajudar que vertaderament aquestes qüestions vagin avançant. I la crisi no es guanyarà evidentment de dos mesos, ho he dit, serà lenta la recuperació, però els instruments en aquest moment estan en marxa, cosa que ha costat molt més posar-se en marxa per l'hivern passat.

El Pla E de l'Estat, el primer va començar el mes d'abril, els famosos 8.000 persones aturades que a les Illes Balears han estat prop de 180 milions d'euros que s'executen ara i que el segon ja, anunciat i quantificat, podrà funcionar d'una manera molt més àgil, per tant hi haurà prou obra pública i obra privada lligada a plans directament lligats a competitivitat que ens han de permetre, repetesc, passar millor tot el que fa referència al nou espai.

I a nivell d'iniciativa privada és clau la iniciativa i la inversió productiva, totalment. I a partir d'aquí, li he dit, Pla extraordinari respecte a Indústria que, repetesc, és importantíssim. Igual que les inversions en el sector agrari, inversions productives que marquin i hi hagi darrera o en noves tecnologies, hem aprovat ahir, es va presentar el Pla d'I+D+I; vull dir inversions que ens permetin des de l'àmbit privat ajudar a aquesta competitivitat a mantenir l'ocupació i fins i tot incrementar-la.

Batalla empresa a empresa, hi estic totalment d'acord, empresa a empresa, ja anam a aquest nivell, és clar que sí, perquè cada empresa i cada lloc de feina s'ha de batallar, cada una; de vegades és molt difícil, de vegades ho aconseguim i de vegades no, però batalla personalitzada, només faltaria. Ara, sí a aquest element, no a un altra qüestió que vostè ha incidit aquí: no podem excusar-nos en la crisi econòmica per seguir creant o identificant que per sortir d'aquesta crisi econòmica és necessari tornar a un sistema de destrucció del nostre patrimoni o de

construcció, que no té un acord ample. I aquí vertaderament la crisi econòmica no pot servir per consumir un capital que és de tots i que és el futur i és la garantia que aquestes illes, i ens ho deien en el Llibre blanc de turisme, és el gran capital turístic de la nostra comunitat. Aquesta qualitat ambiental i aquesta qualitat per una aposta diferenciada del creixement urbanístic lligat a un nou model turístic.

Per tant, tampoc, temperem, la inversió privada fonamentalment agrairíem que fos productiva i a partir d'aquí, tot el que faci falta, ho hem fet amb la Comissió Balear de Medi Ambient, ho hem fet amb el Decret Nadal, ajudar a agilitar; ben segur que a qualque banda tenim qualque embús, ben segur, i a més a més perquè són moltes les administracions que hi participam. Anem a desembussar el que puguem, però tampoc no ens equivoquem i confonguem una altra vegada haver de créixer en construcció, el que hem dit abans, créixer en construcció per garantir un creixement que no es tradueix en futur, ni en sostenibilitat, ni en productivitat, ni en competitivitat.

Aquesta és un poc la diferència allà on hi ha, creim, la clau. Jo crec que tenim oportunitats en aquesta comunitat per vertaderament aprendre i avançar, repetesc, en competitivitat. Tenim emprenedors, tenim gent, tenim empreses i tenim sobretot molt per fer en qüestions com I+D+I, per exemple, o en activitat turística en formativa. Per tant, hi ha prou espai per caminar des de l'acord i sobretot i repetesc, per una clara i ferma voluntat de lluitar contra la crisi i perquè vertaderament aquesta oportunitat la guanyem tots i sobretot els ciutadans d'aquí. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 8902/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6678/09.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 8902/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears. Aquesta moció és derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6678/09.

En nom del Grup Parlamentari Popular, per defensar la moció té la paraula la Sra. Castro, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular presenta avui aquesta moció derivada de la interpel·lació que vàrem debatre el passat dia 12, relativa a la política sanitària del Govern de les Illes Balears.

Hi ha molts de temes sanitaris on hem expressat que estarem al costat del Govern perquè són temes que estan per damunt dels partidismes polítics. Però el passat dia 12 no vàrem poder tenir cap resposta positiva per part del Sr. Conseller quan es va debatre la interpel·lació. Tampoc no es varen veure solucions als problemes que té el nostre sistema sanitari, problemes que es varen plantejar a la interpel·lació. Només vàrem rebre crítiques i oposició a l'oposició, però solució cap.

És per això que plantejam en aquesta moció propostes d'acord concretes. Intentarem que tinguin el vot afirmatiu de tots els grups perquè en una cosa que va dir el Sr. Conseller en el debat de la interpel·lació sí que estam d'acord amb ell: la sanitat pública és un pilar bàsic de l'Estat de benestar i és un element de cohesió social i volem una assistència sanitària de qualitat. En això estam d'acord amb vostè i per això plantejam aquests debats i per això ens agradaria que s'aprovesin les propostes d'acord d'aquesta moció.

El primer punt de la proposta d'acord és per instaurar un pla de xoc contra la llista d'espera i complir el que estableix el Decret de garanties de demora. Aquest tema es tractarà més profundament en un debat a la posterior proposició no de llei, però és important remarcar que en aquests dos anys la llista d'espera ha augmentat un 14% i el temps d'espera un 5%. I no s'han pres mesures ni s'han destinat recursos per millorar aquesta situació. Ben al contrari, s'han tancat els quiròfans i les consultes externes de l'Hospital General, el servei d'hospitalització a domicili de Son Llàtzer, i no s'han volgut posar en funcionament els PAC de Can Picafort i Portocristo. Totes elles són decisions que el Partit Popular ja va advertir en moltes ocasions, que generarien l'increment de llistes d'espera que s'està patint ara. És necessari com deia, un pla de xoc, un aprofitament de tots els recursos públics i transparència i compliment del Decret de garanties de demora.

El segon punt de la moció fa referència a fer les gestions necessàries amb el Ministeri de Sanitat per tal de dotar els serveis de sanitat exterior d'Eivissa i de Menorca dels mitjans humans i materials necessaris. Aquest és un tema recurrent del qual ja n'hem parlat en moltes ocasions en aquest Parlament. No volem en cap moment que es demanin les competències de sanitat exterior, sinó que Eivissa i Menorca es dotin de mitjans humans per fer la feina de sanitat exterior, que és una competència del ministeri i que en l'actualitat assumeix el personal de la conselleria. Aquest personal ara té més feina que mai. Ara, com tots vostès saben, tenim una alerta sanitària per la grip A i hem arribat a aquest moment dos anys sense fer res, ni reprendre les converses amb el ministeri que es varen iniciar l'anterior legislatura. Per això és més necessari que mai dotar Eivissa i Menorca de mitjans de sanitat exterior. A més, el conseller ha dit en el torn de preguntes, a una pregunta del Sr. Gascón, que estam en un món globalitzat, que comporta risc en salut pública i que és necessària la prevenció i la preparació davant d'aquests problemes i que s'ha de millorar l'organització. Han estat les paraules del Sr. Conseller. Bé, no els sembla una bona millorar en aquest món globalitzat dotar Eivissa i Menorca de personal per a sanitat exterior i poder controlar el flux de persones i aliments i evitar el risc en salut pública?

Quant al tercer punt fa referència a millorar les prestacions sanitàries als ciutadans, prestacions com les ajudes per a pròtesis dentals als majors de 65 anys que vostès varen eliminar ara fa un any, i el finançament de la cistella de la compra de les persones celíaques. Aquestes dues prestacions ja fa temps que s'haurien d'haver posat en marxa, complint un acord d'aquest parlament i estam com estàvem. Quant a es millores per als desplaçaments dels pacients i dels familiars que han de rebre assistència sanitària fora del seu lloc de residència, són unes millores que s'han anunciat per part del conseller, però de moment només ha estat això, un anunci, un anunci de futur, perquè segons va dir als mitjans de comunicació, el decret per millorar aquestes ajudes se trobarà a la tardor, què significa això? Això ens fa pensar que fins el proper exercici no seran efectives aquestes ajudes o aquestes millores en les ajudes. Entre d'altres motius perquè per a enguany no hi ha partida pressupostària. La nostra proposta d'acord és que aquestes millores en les prestacions sanitàries a tots els ciutadans siguin efectives abans de l'estiu.

El quart punt demana la dotació material i humana necessària als hospitals d'Inca i de Manacor perquè puguin funcionar al cent per cent i puguin mantenir els nivells assistencials de qualitat. Què han fet vostès?, doncs han fet tot el contrari, el que han fet és una reorganització de targetes sanitàries i tornen a la centralització de Palma, obligant a més de 30.000 ciutadans a desplaçar-se a Palma, quan tenen un hospital comarcal de qualitat prop del seu domicili. El que demanem és, com dic, que aquests hospitals puguin funcionar d'una vegada al cent per cent de la seva capacitat.

Quant al cinquè i darrer punt, veim necessari impulsar les infraestructures d'Atenció Primària. En aquests dos anys vostès viuen de rendes, no s'ha licitat ni una sola obra per a noves infraestructures d'Atenció Primària. Totes les obres ja estaven licitades i començades. De moment aquest Govern l'únic que ha fet són projectes i concursos d'idees. Per tant, veim necessari finalitzar el Pla d'infraestructures 2003-2007 i impulsar els projectes que ha començat o que ha presentat aquest govern.

Com deia al principi, esperam el vot favorable de tots els grups de la cambra perquè s'aprovi aquesta iniciativa, els cinc punts de la moció i que significaria seguir millorant en serveis sanitaris públics. En definitiva, millorar l'assistència sanitària que reben els nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Alorda, no, no, perdoni, pel Grup BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en aquesta moció sí que ja ens centram en cinc punts els aspectes de la política sanitària, ja diguérem en el debat de la interpel·lació que era massa àmplia probablement per entrar-hi, de fet era difícil tractar tots els punts, un dels quals, el primer punt que ens planteja avui el Partit Popular, forma part d'una proposició no de llei del punt següent, precisament durà un debat específic, és el referit a les llistes d'espera. Tan sols volem apuntar ara que en el parer del nostre grup, més que un pla de xoc de llistes d'espera del que es tracta és de fer una feina continua per reduir aquesta situació, no es tracta tant d'una qüestió conjuntural que un pugui resoldre amb una empena, amb un tractament de xoc, com planteja el Grup Popular, sinó que és un tema estructural, on cal un treball per tant, diari de millorar la gestió, com s'està fent per disminuir el temps de demora i en la mesura d'allò possible també el nombre de pacients afectats.

Des del nostre grup ningú, com a tots els altres, no estam satisfets amb les actuals demores, com tampoc no hi estàvem en absolut a l'anterior legislatura, de la qual tant se'n braveja. Ara, el que no es pot és posar en dubte l'esforç que s'està fent, molt especialment tot i que ara s'apunten en intervencions quirúrgiques, que ja tenim pràcticament 60.000 intervencions quirúrgiques anuals, que són dades molt importants. Deia el conseller en el debat de la interpel·lació, que més de les tres quartes parts d'aquelles intervencions es realitzen durant els tres primers mesos i tot i que hi hagi, s'ha de confessar, retards insatisfactoris, no n'hi ha cap que sigui superior als sis mesos. En definitiva, cal continuar treballant, calen nous recursos per a la sanitat, però en el moment en què vivim i en la situació econòmica real, l'esforç que fa la conselleria nosaltres la trobam meritòria i per tant, no donarem suport a aquest primer punt.

En tot cas volem demanar dins aquest debat que no es caigui mai en la temptació de dades cosmètiques, ni estratègies per dissimular les llistes d'espera que tant ens vàrem avesar a veure i crec que és important gestionar-ho amb molt rigor i amb dades que siguin homogènies i comparables sempre.

Sobre la sanitat exterior -és el segon punt- no creim que sigui la gran mancança de la sanitat balear, especialment Menorca o Eivissa on especialment tant mercaderies com persones vénen sempre de l'espai Schengen i que per tant, no tenen aquests tipus de serveis com a dada absolutament rellevant, més enllà del que pugui ser la (...) internacional, però sí que compartim el que diu el Partit Popular que hi pot haver una millora i sobretot, que el que representa la sanitat exterior és una competència exclusiva de l'Estat, i vist que en aquests moments, ja sigui molt o ja sigui poc, recau sobre les espalles de la conselleria i del Govern, creim que seria raonable demanar que sigui l'Estat qui en tenguí cura. Per això nosaltres li faríem una esmena *in voce*, si la ponent veu en bons ulls modificar la seva proposta en el punt segon en el sentit que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer les gestions necessàries amb l'administració general de l'Estat per regular els serveis de salut exterior que desenvolupa la Conselleria de Salut i Consum i que correspon a l'administració central". Evidentment es tracta d'aconseguir que se sufraguin aquestes despeses i a més a més, que es millorin si pot ser. Més que no el que diu el punt segon que el que pretén és que l'Estat

estableixi uns punts de sanitat exterior a Menorca i a Eivissa. Nosaltres creim que per a la comoditat de l'usuari, fins i tot seria millor que distints centres de salut puguin fer per exemple, el servei de (...) internacional es pugui fer a distints indrets i que ho sufragi l'Estat i no crear un punt de sanitat exterior, com hi ha a Palma, fins i tot a Inca probablement ens agradaria que se'ns pogués fer el servei directament a la ciutat, a càrrec de l'Estat, que no haver de desplaçar-nos al centre estatal de sanitat exterior. A part que Palma evidentment té una altra situació, des del moment en què el port de Palma és internacional, vénen moltes mercaderies externes i com hi pot haver en altres situacions. En qualsevol cas, la idea que ha de bategar dins aquesta transacció és que tot el que representa la sanitat exterior, amb les millores que hagi de comportar per a un bon servei a Menorca i a Eivissa ho ha de sufragar l'Estat.

El tercer punt recull ja propostes heterogènies, que només tenen un fil conductor i és que ja han estat aprovades en aquest parlament. Això no obstant i tot i aquest compromís parlamentari el Grup Popular el presenta un dia sí i l'altre també, una setmana en comissió, una altre setmana en ple, i nosaltres no tenim cap inconvenient a tornar insistir que estam d'acord amb aquestes mesures, que les hem votat i les hem aprovat, però no ens sembla apropiat haver-ho de votar cada parell de setmanes i per tant, avui tampoc ho farem. Ja hem apuntat en comissió en alguns d'aquests aspectes, que confiam que el Govern complirà el compromís que solemnement ha establert en aquesta casa, a més amb caràcter públic, i per exemple el trasllat de pacients i acompanyants, que és el primer punt, ha assumit el compromís de millorar el que tenia el Govern del PP l'anterior legislatura, que les illes estaven d'enfora per l'estil d'ara, però que estam contents que s'hagi assumit el compromís, i no només s'ha assumit des d'un punt de vista com un brindis al sol, sinó que s'ha pensat quan entrarà en vigor, que serà aquest mateix any, amb un augment del 30% d'ajudes per a pacients i acompanyants desplaçats, i que a més desenvoluparà amb un sistema d'un abonament als hotels; per tant, ha estat explicat, ha estat compromès i nosaltres ara ja aquesta idea que sigui dos mesos abans o dos mesos després, creim que no és oportuna, si hem estat tots aquests anys en la situació en què hem estat. Deixem treballar la conselleria, evidentment que no s'hi adormi, però no és aquesta la sensació que nosaltres tenim, per tant, aquest compromís s'ha de dur a terme.

Així mateix la conselleria també treballa, ho ha apuntat el conseller, en una regulació d'ajudes que naturalment han d'arribar als aspectes que apunta la moció subsegüent, en concret, les persones celíacques que tendran aquest compromís per part del Govern, com ha demanat el Parlament. En concret per a aquestes persones creim que és molt important un treball transversal, com s'ha apuntat també en altres debats d'aquesta casa, avui mateix surt publicat i ahir els mitjans audiovisuals se'n feien ressò, un conveni de la Conselleria de Comerç per a actuacions en l'etiquetatge i l'edició d'una guia de productes sense gluten; mentre que per la seva banda, la Direcció General de Consum també està treballant en una campanya d'inspecció sobre l'etiquetatge. També Salut, que evidentment és el central en aquest tipus de propostes, fa sessions formatives per als professionals i ha presentat una guia de detecció precoç per a un col·lectiu tan important i tan ample com són aquests milers i milers de persones amb malalties celíacques. També es fan campanyes d'informació i de sensibilització sobre la malaltia i

per tant veim inadequat aprovar aquest punt que ja ha estat compromès i debatut en aquest parlament.

Els dos darrers punts ens demanen millores als hospitals d'Inca i Manacor i millores a l'Atenció Primària. Hem de convenir que tot és millorable i hem de convenir que mancances n'hi ha. Però també creim que és innegable l'esforç de la conselleria en els hospitals comarcals d'Inca i Manacor mitjançant inversions importants tant l'any passat com enguany. I a nosaltres ens costa molt oblidar d'allà on partíem i per tant, veim que s'avança i a més, s'avança amb fermesa en tots aquests punts, tant en l'Atenció Primària, com als hospitals. En el cas d'Inca ja s'ha anunciat una ampliació de l'aparcament, amb tots els problemes que sempre succeeixen a Inca a l'hora de posar equipaments perquè no hi ha res mai previst en el plantejament municipal, però bé, ja veurem com se resol aquesta situació, cada dia s'han de fer actuacions damunt zones verdes, damunt carrers o damunt espais que no estan habilitats pel planejament municipal, però hem d'intentar sortir-ne, si cal el Sr. Vicenç haurà de tornar fer un decret llei per intentar poder habilitar equipaments sanitaris.

El gran repte que tenim a Inca és posar en servei, com apuntava el conseller, el centre d'especialitats antic que va quedar tancat, que podria convertir-se en un autèntic pavelló de l'hospital, maldament n'estigui separat, que pugui permetre per tant, serveis que en aquest moment no hi són, fisioteràpia, unitat mental, i al mateix temps alliberar serveis que hi ha a l'hospital i per tant, donar-los tranquil·litat. Jo vull destacar que avui la Sra. Castro ja no ens ha demanat tornar enrera tota la reorganització geogràfica que es va fer que apuntava el Partit Popular, sinó que ha vist que primer s'han de fer les millores, primer ha de ser capaç d'absorbir aquest nombre d'usuaris i després ja ens plantejarem altres coses. Però davant la situació de col·lapse que hi havia a Inca i a Manacor, no ho qüestiona com a mínim, no ho ha posat directament damunt aquesta proposició no de llei que es recuperi abans de resoldre aquesta situació de densitat excessiva que hi havia. També a Manacor es compta amb un nou edifici annex, ho va apuntar el conseller a la interpel·lació, i una reforma interior que permetrà nous espais. A Inca també necessitam una unitat de curta estada, en aquest moment no està prou ben resolt i com a mínim crec que hauríem d'equipar-nos a Son Llàtzer i Manacor en aquest sentit.

L'Atenció Primària -darrer punt- evidentment sempre s'hi poden fer millores. És la clau d'un sistema de salut de qualitat, però també és cert que l'esforç que ha fet la conselleria de passar, com deia el conseller, de 1.900 usuaris per metge de família l'any 2007 a 1.664 l'any 2009 i superant una baixa d'aquesta ràtio de més d'un 10% en el moment econòmic i social en què vivim, nosaltres ho trobam un tema meritori, com per venir avui amb un retret, amb una proposició negativa respecte d'aquesta gestió. Com la inauguració d'aquests catorze centres sanitaris, estiguin en el moment processal en què es trobin, però que representa un esforç haver-los posat en marxa i sigui el mèrit de tota la trajectòria de tota l'administració sanitària que correspongui, però els catorze centres estan en marxa, han afectat 160.000 usuaris.

De totes maneres insistesc, i acab Sra. Presidenta, la saturació és de tal magnitud i el punt de partida de la sanitat a les Illes Balears és de tan enrere, que certament falten millores i això requereix, passa per un canvi de finançament. Això nosaltres ho compartim, celebrem tots els punts que es plantegen en aquesta moció, però crec que el Parlament faria malament si ignorés la situació de les nostres finances, de l'esforç que fa el Govern i, per tant, creim que més enllà d'aquesta reflexió que li feia sobre la sanitat exterior, nosaltres, el nostre grup, no donarà suport a la moció subsegüent que ha presentat el Grup Popular.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, tenim aquí la proposició, la moció que presenta la Sra. Castro, en nom del Partit Popular, sobre, conseqüència de la interpel·lació sobre política sanitària del Govern, i el primer punt que ens planteja, que és sobre un pla de xoc de les llistes d'espera, nosaltres i jo mateix, des d'aquesta tribuna, des del Grup Socialista hem dit en moltes ocasions que no ens agrada parlar de llistes d'espera, que no ens agrada parlar de llistes d'espera perquè els malalts que esperen, encara que faci un dia, ja són a llistes d'espera i l'únic que cream són tensions. El que passa és que, lamentablement, ens veiem obligats a parlar de llistes d'espera quan no governa el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma; no parlaven de llistes d'espera en el seu temps, quan hi havia l'Insalud, el Sr. Romay Beccaria, que anava tot com una seda; de cop i volta, l'1 de gener del 2002, el 4 de gener del 2002, hi va haver una llista d'espera monstruosa, fins i tot hi havia amenaces d'anar amb el notari a Reina Esclaramunda per esbrinar les llistes d'espera que hi havia, quan encara no havia pres possessió el Govern que hi havia en aquell moment, la Sra. Salom.

No hi havia tanta llista d'espera llavors, no hi és ara i tampoc no n'hi va haver quan hi havia la Sra. Castillo, el que passa és que nosaltres, ja li dic, no volem parlar de llistes d'espera, mai no vam presentar una proposició no de llei en aquest Parlament, a l'anterior legislatura, demanant que es coneguessin les llistes d'espera, demanant res de llistes d'espera; el que sí vam presentar van ser dues proposicions, que se'ns van negar, una és baixar el temps d'exposició de les llistes d'espera a internet, que, com vostè sap, és de sis mesos, i nosaltres vam dir de baixar-ho, com ho fan a Castellà-La Manxa, que era fins i tot un mes, això es va votar en contra pel Partit Popular. I una altra cosa, que nosaltres pensàvem i seguim pensant que és important, i que se soluciona solament per l'interès que hi ha dels professionals d'arreglar-ho, que les llistes d'espera siguin per patologies i no per mesos, perquè fer llistes d'espera per mesos és, jo crec que no, com a professional crec que ha de ser així.

De tota manera, parlar d'un pla de xoc de llistes d'espera quan el 80% de malalts que s'operen, s'operen abans de tres mesos, crec que no és un pla de xoc; un pla de xoc és quan hi ha aquí un valga'm Déu, que crec que no és el cas; jo tenc apuntat que de març de l'any passat a març d'aquest any hi ha 1.000 malalts menys en llista d'espera quirúrgica. Per qualque cosa serà, jo supòs que és que s'estan operant; de fet, com ha dit el Sr. Alorda, s'operen més malalts que l'any anterior.

Per tant, nosaltres no votarem a favor d'aquests punts sobre les llistes d'espera, que pensam que és des de sempre una demagògia, un aprofitament d'un cas que no hauria de venir normalment a aquest Parlament.

Per altra banda, Sra. Castro, dir-li que nosaltres pensam que si fos necessari aquest pla de xoc de llistes d'espera, el Decret de demores indubtablement s'hauria hagut de posar en marxa qualque vegada, a l'anterior legislatura i a aquesta; mai cap malalt no ha demanat una intervenció a un altre centre acollint-se al decret de demores. Per tant, vull dir que llavors no hi deu haver tanta llista d'espera, a més d'això que li he dit del 80% dels malalts.

Respecte del segon punt, de la sanitat exterior, dir-li que Menorca i Eivissa no reben, com ha dit el Sr. Alorda, mercaderies ni vols exteriors, i entenem per exteriors, de fora de l'espai Schengen, però així mateix nosaltres valoram positivament el que fa la conselleria sigui pagat pel Govern central, atès que és una competència del Govern central, per tant nosaltres donarem suport, si a vostè li sembla bé, l'esmena que ha presentat el Sr. Alorda, donaríem suport a aquesta esmena del punt 2, que vostè presenta.

Sobre les prestacions sanitàries, sobre els trasllats, com ha dit també el Sr. Alorda, ja ho hem parlat en diverses ocasions, nosaltres pensam que els trasllats, això és dir vostès no van fer res en el seu moment. No, miri, hi havia, es pagava qualque cosa pels trasllats, van arribar el gener del 2002 les transferències, bastant mal dotades per cert, com vostè deu recordar, i es va augmentar el que es donava als malalts. Després va arribar, el juny del 2003, el Partit Popular, i el 2004, al cap d'un any, es van augmentar les partides, per això, la qual cosa era d'agrair per part dels malalts i dels familiars que es traslladen.

Jo podria dir-li, escolti, per què no van augmentar les guàrdies als metges durant quatre anys i això va acabar amb una vaga perquè només s'augmentava l'IPC? Doncs bé, perquè en aquell moment no considerava qui manava a la conselleria que s'havia de fer. Doncs es va acabar com es va acabar, i ha costat una quantitat de milions d'euros que no es pot imaginar. Que s'augmentava l'IPC només com vostè diu d'això.

En aquest moment hi ha en marxa un decret, que jo crec, com ha dit el Sr. Alorda, que la Conselleria ha dit que a la tardor ho tendrà en marxa, imagino que deu ser un decret difícil de lligar, perquè si hem de pagar als familiars hotel i una mitja pensió, haurem de fer d'alguna manera que hi hagi un concurs públic per a l'hotel, no podem agafar hotels els primers que ens vagin bé, perquè vostès mateixos no ho acceptarien i nosaltres tampoc. Per tant, s'ha de lligar tot i s'ha de fer, donem-li el temps necessari, bé, uns hi ha hagut uns temes que s'han fet abans, uns altres s'han fet després, però aquest tema crec que està lligat i està lligat, si aconseguim portar-ho a terme, està lligat molt bé, perquè una mitja pensió, el taxi d'anada i tornada, unes xifres si és Balears i unes altres a la península, i a més a més, 10 euros, que és poc, si és poc pel sopar, però bé, amb la mitja pensió més 10 euros potser és millor que el que hi ha ara.

Respecte del transport, dir que també hi ha una altra millora de la qual no n'hem parlat aquí, que és el concurs de canviar l'helicòpter, mantenir un helicòpter Eivissa-Formentera o Formentera-Eivissa i, a més a més, canviar l'helicòpter per un avió o una avioneta de Menorca i Eivissa, preferentment amb estació a Menorca i a Eivissa, pel qual es podran atendre els malalts dins l'avió, atès que, com vostè segur que sap, dins l'helicòpter atendre un malalt és molt difícil.

Respecte als malalts celíacs, la conselleria hi treballa, va sortir l'altre dia el conseller responent a una proposició, que segons vostè no estava en marxa, que ens va demostrar que. Dins del Decret 94/2008, de setembre, amb el qual es va poder posar en marxa la píndola del dia després, etcètera, habilita per donar ajudes econòmiques a aquest malalt, per tant s'haurà de desenvolupar un decret.

La campanya d'informació, com vostè sap, ja és en marxa, i d'etiquetatge de productes també hi serà; allà al març hi va haver una signatura entre l'Associació de Farmacèutics i els malalts celíacs per tal que productes que empren els malalts celíacs siguin a les farmàcies, i de fet en algunes hi són; llavors anem doncs pel bon camí.

I una cosa importantíssima, nosaltres pensam, igual que vam manifestar ja una vegada, que no hi ha d'haver especialistes directament, per això però a medicina primària hi ha, tenen els professionals, i segur que vostè ho sap, unes guies d'atenció i diagnòstic precoç d'aquests malalts, la qual cosa pensam que és el més important.

Respecte als altres dos punts, els punts de Manacor-Inca i de medicina primària, crec que nosaltres ja n'hem parlat diverses vegades, fa poc temps jo mateix vaig fer una pregunta al conseller sobre Inca i Manacor, dir que la resposta va ser el que jo li diré a vostè i és el que es fa: el pàrquing passarà de 150 a 400 places i l'antic centre d'especialitats, com ha dit el Sr. Alorda, es posarà en marxa com una planta o una unitat més, amb la qual cosa es podrà alliberar espai per augmentar urgències i un centre de curta estada.

Pensam que això no es pot fer en un dia, l'hospital d'Inca és un hospital nou i ja hi fem reformes; a l'hospital de Manacor passa pràcticament el mateix, és un hospital que té poca vida, però es fa ja el Pla director i durant el 2010 es posarà en marxa un nou edifici annex.

I per acabar, Sra. Presidenta, respecte a primària, dir que s'han fet ja 14 nous centres per atendre 160.000 persones. Jo no entraré a si els va començar un i els acaba un altre, jo el que pens és que tots som a la política i en determinades activitats de la vida hereus dels anteriors, bé si un va començar un centre de salut i l'acaba l'altre és així que ho hem de fer, no acabar no fent-lo. Bé, jo no sé quants ni com ni he preguntat qui els va començar, a mi m'és igual, el que interessa és que es facin. S'han fet 14 centres de salut, hi ha hagut un augment de professionals, això està clar perquè ha baixat un 11,7% el nombre de cartilles per metge, això són aproximadament 200 cartilles per professional, i vostè entendrà més que ningú el que significa això, 200 cartilles per professional.

Pensam que en primària es fa suficientment bé, tant el nombre de professionals com el que li he dit ara dels centres que hi ha i del programa que es du a terme de nous centres.

I per acabar, li diré el mateix que li vaig dir l'altre dia, aquest estudi, que li donaré després, de *La comparación de la posición relativa de las comunidades autónomas*, l'enquesta que es fa a les persones que hi ha, que han contestat; bé, són els estudis, percentatge dels ciutadans que *recibió cita al especialista, 15 días o menos; barómetro sanitario; la OCU*, no són dades de la conselleria i resulta que ara en tenim set per darrera, de les disset que som, quan abans, el 2006, només en teníem quatre. Per tant, no deu anar malament, la Conselleria de Sanitat, essent i respectant tota la resta de conselleries, crec que és un tema difícil, perquè el malalt, com he dit abans, quan espera un dia ja és en llista d'espera i l'angúnia que li produeixen a ell i als seus familiars és important.

Pensam que és un tema que s'ha de treballar, que s'ha treballat, s'està treballant ara, que es va treballar a l'anterior legislatura i abans també a l'Insalud, el que passa és que no ens hauríem de barallar públicament en aquest tema, perquè l'únic que fa és afectar els familiar i les persones que són en llista d'espera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Vol fer ús de la paraula la Sra. Castro?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, al Sr. Gascón no li agrada parlar de llistes d'espera? Bé, jo és que no en voldria parlar de llistes d'espera i als pacients segurament tampoc no els agrada parlar de llistes d'espera, però és que te'n parlen quan et veuen, i a vostè n'hi deuen parlar, o tal vegada és que a Menorca tot és color de rosa i per això ho veuen tot color de rosa a totes les illes. Però jo els puc parlar de pacients d'atenció primària que a Sant Antoni esperen deu dies per veure el seu metge de capçalera, i pacients d'atenció especialitzada que a Ca'n Misses esperen entre cinc i set mesos per veure el cardiòleg.

Jo crec que això no és un tema conjuntural, vostè ho ha dit, Sr. Alorda, però és un tema greu i és un tema amb el qual es poden prendre mesures conjunturals, si n'és el cas.

Quant a sanitat exterior, l'esmena, si jo ho he entès bé, és "fer les gestions necessàries amb el ministeri per tal de sufragar els serveis de sanitat exterior". Bé, no sé si el Sr. Conseller li ha donat permís, és així l'esmena?

... "general de l'Estat, per regular els serveis de salut exterior que desenvolupa la conselleria". Bé, no, regular no, perquè vostè el que vol és que els serveis es donin als centres de salut i nosaltres el que volem és que el ministeri posi el personal i pagui la seva competència, no li parlo de crear un servei simplement amb una persona a Eivissa i una a Menorca es podria resoldre; no volem carregar encara més els metges de família i els centres de salut que ja tenen prou amb la feina que tenen, perquè vostè ho veuen tot de color de rosa i aquí han baixat 200 targetes sanitàries els metges de família, però n'hi ha alguns que encara tenen 3 i 4.000 targetes sanitàries. No, Sr. Conseller, vostè ho sap això i vostè sap que és veritat, i després, si vol, li donaré el nom i els cognoms.

Vostès diuen també que abans s'ha d'acabar amb el col·lapse d'Inca, he entès. Val, sí, molt bé, hem de dotar-lo i acabar amb el col·lapse, però i Son Dureta, què passa amb Son Dureta? Ara han d'anar els pacients d'Inca i de Manacor, que abans anaven a Inca i a Manacor a Son Dureta; i Son Dureta no té 4.000 intervencions pendents, no té dos mesos de demora i no té urgències col·lapsat, no, Sr. Conseller? Doncs, veurem com ho té quan tots aquests pacients continuïn acudint a Son Dureta en lloc d'anar als hospitals que tenen al costat del seu domicili.

Bé, vostès el que volen sempre, sempre ens diuen el mateix, molta confiança, tot és de color rosa; bé, nosaltres el que veiem és que han passat dos anys i és molt trist que tots els grups, especialment alguns que eren molt bel·ligerants amb el Partit Popular no siguin la meitat de bel·ligerants que ho eren a l'anterior legislatura, perquè vostès s'omplen la boca amb temes socials, amb temes de sanitat pública, però quan es tracta d'aprovar alguna iniciativa per millora aquesta sanitat, sobretot si la iniciativa ve del Partit Popular, doncs sempre voten en contra.

Ens acusen també de què hem presentat les iniciatives repetides; doncs miri, hem estat a punt d'avançar alguna cosa, si era això de la sanitat exterior com s'havia explicat al principi. Però no, ni així, encara no n'hem pogut aprovar cap d'aquestes.

I també diu que tot passa, el Sr. Alorda diu per un canvi de finançament; evidentment, i per això vam presentar la setmana passada una proposta per millorar el finançament sanitari i per millorar el repartiment del fons de cohesió en tema sanitari i va ser votada en contra per tots els grups, incloent el BLOC.

Bé, el Sr. Gascón demana el temps necessari perquè es facin totes aquestes mesures, que no han tingut temps i que són al Decret de millores de les ajudes per al desplaçament, que serà un decret difícil; bé, doncs, dos anys per fer un decret, jo crec que han tingut prou temps i dos anys per fer totes aquestes millores, moltes d'aquestes aprovades per aquest Parlament crec que ja han tingut prou temps. El temps aviat se li acabarà.

Però bé, com deia, vostès tenen molta confiança, ens acusen a nosaltres sempre de ser negatius, tot acaba sempre amb una crítica al Partit Popular i això és realment preocupant. Perquè, com deia, s'omplen la boca amb aquest tema i miri no han estat ni capaços, amb dos anys, de fer una avaluació del Pla de salut d'aquesta comunitat autònoma, pla de salut que va acabar l'any 2007, i encara no està fet el pla d'avaluació. I això els ciutadans d'aquestes illes ja ho perceben, perquè l'últim baròmetre sanitari publicat pel Ministeri de Sanitat i que estava fet pel CIS, la puntuació que donaven els ciutadans al sistema sanitari de la nostra comunitat està baixant, està baixant per primera vegada des del 2005, en què sempre havia pujat, i això sí que és preocupant, senyors diputats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Ara procedirem a la votació.

Vots a favor de la proposta? Sí? Passam a votar i votam.

Resultat de la votació: a favor, 25; en contra, 27. Per tant, queda rebutjada la moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 5380/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de xoc en relació amb les llistes d'espera.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la RGE núm. 5380/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa al pla de xoc en relació amb les llistes d'espera.

Per defensar-la, la Sra. Llinàs té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. A l'anterior intervenció s'ha anomenat aquesta proposició no de llei que presenta avui el Partit Popular per instar el Govern a realitzar i implantar un pla de xoc per reduir les llistes d'espera sanitàries.

El bon funcionament d'un procés de prestació de serveis necessita, bàsicament, d'una planificació, una implantació i un sistema d'indicadors que mesuri la qualitat del procés. Dins l'àmbit sanitari, un dels molts processos mesurables d'aquests serveis són les llistes d'espera dels usuaris. Aquestes llistes d'espera sanitàries constitueixen una mesura fiable de la gestió sanitària, en la mesura que ens confirma la qualitat del servei, servei que és un dret prioritari i fonamental de la qualitat assistencial a l'abast de tots els ciutadans. Aquesta qualitat assistencial no pot ser una realitat en un context de llargues llistes d'espera i demores.

A l'inici de l'anterior legislatura, la llista d'espera quirúrgica estava amb en una demora mitjana de 87 dies; quatre anys després, el juny de l'any 2007, la demora mitjana era de 50 dies, 57 dies, perdó, per a una intervenció quirúrgica. En relació amb la llista d'espera de consultes externes, hi havia 45.500 persones amb una demora mitjana de 49 dies. Juny 2007, quan va passar la legislatura del Partit Popular, tan sols 22.359 persones amb una demora mitjana de 23 dies; es va reduir quasi a la meitat.

Què ha passat durant aquests dos anys, quasi dos anys de legislatura actual? El desembre de l'any 2007 ja hi havia 11.150 persones que esperaven una operació quirúrgica, 1.266 persones més en sis mesos. I què passa un any després?, tancam l'any 2008, desembre del 2008, amb 11.988 persones amb una demora mitjana de 62 dies. Després em diran que no és necessari un pla de xoc.

El 18 de març d'enguany, en el si de la Comissió no Permanent de Salut, el conseller xifra en 11.516 persones la llista d'espera per una operació quirúrgica. Però, oh!, què ha passat? Dia 20 de maig, a resultes d'una pregunta oral d'una diputada del Grup Parlamentari Popular, contesta que a 30 de març hi havia 11.119 persones amb una demora mitja de 52,81 dies. Què ha passat, en aquestes dues setmanes? No ho sabem, ens ho imaginam però no ho sabem cert. Com és possible que en un any i mig hagin passat de 57 a 62 dies i després, tan sols en dues setmanes del mes de març, s'hagin reduït de 59 a 52,81 dies? Ens hem de confiar de les dades del Govern, però la veritat és que són sospitoses, i la transparència per donar les dades no ha estat una prioritat d'aquest govern.

I què passa amb el llistat d'espera de les consultes externes? Quan acabà la legislatura del primer pacte, agost del 2003, hi havia 45.500 persones. A final de l'anterior legislatura, 22.359, s'ha reduït a més de la meitat. I ara... ai!, aquí també hem augmentat. 22 d'abril, durant la compareixença del conseller a resultes de les preguntes formulades pel Grup Parlamentari Popular, se'ns respon que hi ha 26.194 persones amb una demora mitjana de 31,81 dies; en dos anys del segon pacte de progrés ja tenim 4.000 persones més que esperen en relació a les consultes externes, i la tendència segueix augmentant.

Recollint experiències d'altres comunitats autònomes com pugui ser Catalunya, per exemple, ja l'any 2000 feren un primer pla de xoc, seguit en altres anys posteriors, i aconseguiren una important reducció de les llistes d'espera sanitàries. També la Generalitat Valenciana, que actualment amb l'aplicació d'un pla de xoc ha aconseguit reduir la demora mitja d'espera per una intervenció quirúrgica en el mes de març d'enguany, mes de març d'enguany, en 48 dies, 20 dies menys que la mitja nacional.

Per tant el Grup Parlamentari Popular considera que la situació és preocupant i és necessari i urgent l'elaboració i la implantació d'un pla de xoc per reduir no tan sols el nombre de persones en llista d'espera quirúrgica, consultes externes i proves diagnòstiques, sinó també l'índex de demora mitjana, un pla amb mesures realistes, compromeses i amb un finançament suficient per a la seva aplicació; un pla que estableixi, per exemple, la possibilitat que el personal sanitari dels centres públics puguin optar a realitzar intervencions al mateix hospital o dins altres dins la mateixa xarxa pública en jornades i horaris addicionals; una gestió eficient de la patologia quirúrgica gràcies a un augment d'aquesta activitat quirúrgica. A més l'increment de primeres visites seguint un sistema que altres comunitats autònomes anomenen visita única, on l'especialista permet la inclusió en llista d'espera i el reconeixement mèdic a una sola primera cita; així com el creixement també de la cirurgia sense ingrés. Tan sols són uns exemples de les mesures que es poden aplicar per millorar de forma decidida la resposta assistencial i hospitalària.

Obtindrem un model d'atenció avançada que respongui a les necessitats dels ciutadans, i que no tan sols es percebi la millora de la qualitat, sinó que aquesta percepció sigui real, mesurable. Per això el Grup Parlamentari Popular no està obsessionat amb les llistes d'espera sanitàries, però sí està obsessionat a donar una bona qualitat en el servei assistencial i hospitalari de la nostra sanitat pública. Per tant demanam el suport de la resta de grups parlamentaris per tal d'instar el Govern a posar en marxa un pla de xoc per reduir les llistes d'espera sanitàries amb finançament suficient.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Llinàs.

(*Alguns aplaudiments*)

Per fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt... No em demanen la paraula. BLOC per Mallorca i PSM-Verds tampoc. Pel Grup Socialista..., la Sra. Torres té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. He de començar la meua intervenció demanant a la portaveu del Grup Popular, amb el degut respecte, evidentment, que retiri aquesta proposició no de llei -arrib tard, m'imagín, no?-, ja que evidentment s'ha produït un debat de la mateixa qüestió fa escassos minuts. Estava inclòs dins la moció que s'ha debatut abans com a primer punt el tema del Pla de xoc, que és el primer punt d'aquesta mateixa proposició no de llei. És a dir, tal i com s'ha manifestat abans, fins i tot per la mateixa senyora Castro, hi ha una sèrie de temes que veig que són temes recurrents. Aquestes coses passen, aquestes coses que a un mateix ple a una moció i seguidament a una proposició no de llei es parli exactament del mateix, per aquest afany que té el Partit Popular de reiterar determinades coses, insistir en determinats aforismes que consideren que a força de repetir-ho i a força que quedin enregistrats, m'imagín, a les càmeres que llavors la gent a ca seva ho veu, la gent es cregui aquests aforismes.

Estic d'acord totalment en el que ha manifestat el Sr. Gascón, que el tema de tractar les llistes d'espera amb un ús partidista, amb un ús propagandístic, no enriqueix el debat parlamentari. Dóna una falsa sensació d'inseguretat que els ciutadans no mereixen, i que el joc parlamentari és intercanvi d'impressions amb un to més o menys tensat, crec que no justifica aquest ús partidista d'un tema tan delicat com poden ser les llistes d'espera. Com que tenc molt clar que el Grup Parlamentari Popular no retirarà la proposició no de llei, doncs bé, tornam a trobar-nos en aquest debat d'una iniciativa reiterativa que, com altres vegades, emmarcat un contingut diguéssim tendencios, que entenc que a més al Partit Popular li va bé perquè els seus piquin mans, i els donin suport, i facin aquestes coses d'aplaudir cada vegada més fort i picar damunt la taula, però que també permet expressar determinats recursos de politització i efectisme que ja els va bé de cara als seus seguidors, però crec, com ja he dit, que en relació a la ciutadania això no és el que esperen els ciutadans. I de fet nosaltres ja estam acostumats, a nosaltres no ens avorreix, però crec que a la ciutadania sí que l'avorreix aquest joc.

Evidentment, com imagineu, no votarem a favor de la seva proposició no de llei, i en primer lloc vull dir que és perquè del contingut de la redacció d'aquesta proposició no de llei es donen per certes determinades afirmacions que consideram totalment interessades, com per exemple l'affirmació del constant augment de les llistes d'espera. No compartim aquesta anàlisi que fa el Grup Popular.

Proposen iniciar un pla de xoc, quan -com ja s'ha indicat per part del Sr. Gascón a l'anterior intervenció que hi ha hagut, que s'ha tractat el mateix tema- aquest pla de xoc entenem que només tocaria a situacions de total emergència, de crisi, totalment excepcionals, que entenem que ni de lluny es donen a l'actual context. Entenem que no correspon un pla de xoc quan la tendència és correcta i quan amb els mitjans ordinaris es poden assolir determinats objectius. En definitiva, nosaltres entenem que la situació actual de les llistes d'espera no requereix un pla de xoc.

En relació al segon punt, on demanen fer públiques les dades de llista d'espera quirúrgica, de consultes externes i proves de diagnosi cada tres mesos mitjançant la web de l'Ib-salut, consider que això requereix uns comentaris i unes reflexions.

Quant a la publicitat de les llistes d'espera, deixin que faci referència a unes fites parlamentàries. No ho faig per retreure, per fer, com s'ha dit, oposició de l'oposició, sinó perquè consider que la ciutadania no s'ha de quedar amb una frase curta a la qual pot tenir accés a través dels mitjans de comunicació, i crec que en el *Diari de Sessions* ha de quedar constància d'un resum, encara que sigui més o menys llarg, de tota la qüestió perquè no hi hagi cap confusió.

El 4 de maig del 2004 es va aprovar una moció, no, perdó, es va presentar pel Grup Parlamentari Socialista una moció que demanava que les llistes d'espera es pengessin, es publicassin mensualment i no cada sis mesos, cosa que el Partit Popular no va acceptar, sinó que es va posar "com més aviat possible i com a màxim a partir del 2005". El 2009, amb el Partit Popular a l'oposició, canvien les tornes. Comissió no Permanent de Salut de l'11 de març del 2009: demanen, ara sí, la publicació mensual de les llistes d'espera. El Partit Popular va dir que abans ells no ho feien perquè no tenien els mitjans. Mira, és el que varen dir, encara que hi havia les mateixes persones..., la mateixa persona encarregada de gestionar el tema de les llistes d'espera. Doncs no sé que ha canviat.

A la Comissió no Permanent de Salut del 22 d'abril del 2009 ja va ser el summum de la qüestió quan la Sra. Castillo, que estava de portaveu de salut aquell dia, va dir "no importa si jo no vaig fer pública mai aquesta informació", la de les llistes d'espera, "no se'm va demanar, no se'm va demanar". Això consta textualment al *Diari de Sessions* d'aquell dia. I ara que s'estan penjant les llistes d'espera quirúrgiques a la web de l'ib-salut i que està anunciat per part del conseller que es penjaran les llistes d'espera de diagnosi i consultes externes i que tindrà la mateixa periodicitat que la publicació de les llistes d'espera quirúrgiques, ara el Partit Popular ho demana, quan -insistesc- no s'havia fer durant tota la legislatura passada i així ho reconeix la mateixa Sra. Castillo.

I encara hi ha més, perquè vull recordar que en aquella mateixa comissió no permanent de Salut del 22 d'abril del 2009 el Sr. Conseller va enumerar, a petició del Grup Popular, una filera de dades de llista d'espera de consultes externes i de proves diagnòstiques especialitat per especialitat, hospital per hospital, fins i tot els hospitals que no s'havien demanat per part del Grup Popular, totalment diguéssim enumerada en el sentit que era prou específica. Evidentment, perquè ens poguéssim anar a dormir a casa, el conseller es va haver de limitar en relació al tema de les especialitats, deixant molt clar, i així consta en el *Diari de Sessions*, que deixava a disposició del Partit Popular les dades d'aquelles especialitats que per manca de temps no havia pogut enumerar.

Jo em pregunt sincerament si això és l'obscurantisme que ha definit el Partit Popular, com consta a intervencions parlamentària. Això és ocultisme antidemocràtic, com es va dir per part del Grup Popular a la Comissió no Permanent de Salut de l'11 de març del 2009? Per això jo no entenc, sincerament, no entenc aquesta proposta del segon punt, tampoc, de la proposició no de llei. Insistesc, no és la meua intenció atacar per atacar el Grup Popular, ni la Sra. Castillo, no vull fer oposició de l'oposició, però crec que és un deure que tenim, crec que és una obligació que tenim amb la ciutadania d'aquestes illes explicar-ho tot, perquè la gent no es quedi només amb quatre cosetes i, bé, per veure partits de tennis entre un partit i l'altre, doncs crec que ja estan els partits de tennis d'en Nadal, que crec que interessin més a la gent.

Per pràcticament acabar, en relació a l'ús partidista de les llistes d'espera crec que tampoc no és honest confondre la gent parlant del tancament dels quiròfans de l'Hospital General. Insistesc, va ser un trasllat i no es va anul·lar cap operació.

En definitiva tenim llistes d'espera perquè aquestes són inherents a un sistema sanitari de finançament públic i cobertura universal com és el nostre. Són producte també dels canvis demogràfics de la nostra societat, com és evident, amb un envelliment de la població i amb els ciutadans nouvinguts. Les dades actuals ens diuen que les llistes quirúrgiques estan correctes. Podríem jugar a la guerra de xifres, però crec, insistesc, que els ciutadans no és el que volen.

Ja s'ha fet referència també a l'anterior intervenció, en el debat de la moció, a diverses xifres. Simplement hi incidiré; les darreres dades de març del 2009 són positives: demora mitjana dies a Balears 52,81; demora de l'Estat 68 dies. El 80% de les intervencions quirúrgiques es fan dins els primers tres mesos, cosa que és el primer cop que això s'aconsegueix a Balears. També s'ha de destacar l'increment d'activitat en intervencions quirúrgiques. Actualment no hi ha cap persona per sobre dels 180 dies de demora. És millorable?, probablement, no dic que no. Vull dir que ni tot és de color rosa ni tot no és color negre ni fa olor de sofre. Llavors ens consta que la conselleria està treballant, que té mitjans per poder fer feina per millorar aquesta qüestió, i consideram per això que no fa falta cap pla de xoc i no compartim tampoc el segon punt de la seva proposició per les raons que he exposat.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Sra. Llinàs, té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Torres, el Grup Parlamentari Popular no retirarà aquesta proposició no de llei, perquè evidentment vostè no ha donat ni un sol argument, argument, en contra de la proposició no de llei que ha presentat el Partit Popular.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Argument, ni un. Ha anat a l'anterior legislatura, ha voltejat, i ha dit el que ha volgut per intentar disfressar i tapar el temps que li tocava estar damunt aquesta tribuna, però, argument, no n'ha dit ni un, i la resta de partits que donen suport al Govern ni tan sols no han intervingut.

(Continua la remor de veus)

Nosaltres, el Grup Parlamentari Popular sí que està preocupat per les llistes d'espera, perquè no ens preocupa, a nosaltres, com a grup parlamentari tan sols, sinó que ens preocupa perquè nosaltres tenim darrere una sèrie i una responsabilitat de ciutadans als quals hem de donar solució, i això els hauria de preocupar, a vostès. Vostès donen suport a un

govern que un govern ha de donar solucions als problemes reals dels ciutadans.

Vol que li digui de llistes d'espera? Vol que li digui de dades? Jo les hi diré. I obscurantisme, jo no he dit aquesta paraula, jo he dit falta de transparència; vostè ha dit que jo havia dit obscurantisme, però és igual, jo els diré les dades, dites pel Sr. Conseller dia 22 d'abril del 2009. Consultes externes, digestiu, Manacor, 86,42 dies de demora mitjana. Cardiologia, Hospital de Can Misses, 73,44 dies de demora mitjana. Traumatologia, Mateu Orfila -per dir distints hospitals-, 86 dies de demora mitjana. Podem continuar perquè fins a les 2 del matí vaig estar mirant totes les dades, i és necessari més que mai fer un pla de xoc. Sí senyor, sí senyor, em creuran o no. Estam per donar solucions.

I no em tornin parlar que diu que no s'han tancat els quiròfans de l'Hospital General. Què entenen vostès per tancar? Tancar és quan tenim unes sales condicionades per operar i uns equips professionals per fer operacions, i allò es tanca la porta i no es fan les operacions. Això són cinc quiròfans tancats que feien una mitjana de 4.000 operacions anuals. Les consultes externes de l'Hospital General, una mitjana de 25.000 consultes externes anuals, tampoc no es fan ara. Per això creixen les llistes d'espera.

Un responsable polític no pot tancar serveis si no té una solució pensada per donar o per cobrir aquests serveis que ha tancat. Em sap molt de greu, però això és així, és una irresponsabilitat i ja està bé. Ja està bé. Vol que li digui com s'emmacaren les llistes d'espera? Li ho diré, sobretot dins el seu grup parlamentari hi ha un parell de professionals de l'àmbit sanitari i ho saben tant com nosaltres i ho saben tots els professionals de l'àmbit sanitari. La realitat és que quan es crida un pacient per al preoperatori ja és eliminat de la llista d'espera. Això és així. Si la intervenció quirúrgica..., com si aquesta intervenció quirúrgica s'hagués realitzat, però aquest pacient just ha començat el preoperatori, tardarà, algun, entre 6 i 7 mesos a ser operat, però ja no hi és, a la llista d'espera. Les llistes estan emmascarades, les dades no hi són, no són reals. No són reals.

I el decret de garantia de demora? No hi ha hagut cap pacient que hagi anat a garantia de demora? Quantes vegades s'ha aplicat? Li'n contaré una que em varen contar ahir capvespre, és més, és cert i aquesta senyora té nom i llinatges. Dia 20 de gener, una senyora acudeix a un hospital comarcal a una consulta d'especialista amb una analítica i se li detecta que té el nivell de GGT -això el conseller ho sap, és cosa de fetge- vuit vegades superior -vuit vegades superior- al màxim de referència. El professional demana una ecografia i ah!, sap quin temps ha hagut d'esperar? Dia 19 de maig, quatre mesos després, 120 dies, la citen per a la setmana següent, però ja no va ser necessari perquè aquesta senyora dos mesos abans ja havia hagut d'ingressar a l'hospital per complicacions d'això, tanta sort que està bé. Això contat d'ahir horabaixa.

Sr. Torres, vagin pel carrer, parlin amb la gent i demanin a les persones que usen el nostre sistema de sanitat pública el que pensen. Ara li'n diré una altra, *barómetro sanitario elaborado por el CIS*, el CIS no és ningú que pugui ser tatxat de conservador, al contrari, del Govern actual. “¿Cree usted que durante los últimos doce meses el problema de las listas de espera en Baleares ha empeorado?”¹ 2008, 14,9% pensen que ha empitjorat front a un 3,5% de l'any 2007. Vostès mateixos, després surtin aquí fora i diguin que no és necessari un pla de xoc per a la nostra sanitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, procedirem a la votació. Passam a votar, votam.

Resultat de la votació: a favor, 23 vots; en contra, 26.

Per tant, queda rebutjada la proposició no de llei presentada pel Grup Popular en relació amb llistes d'espera.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 9492/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a cel únic europeu.

Passam a debatre la proposició de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa cel únic europeu. El representant del Grup Socialista té la paraula. Gràcies, Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, cada dia s'enliren a Europa quasi 2 milions de persones en trajectes interiors, 10 milions de vols anuals travessen la geografia europea i són controlats des de 68 centres de control distints. Tots aquests desplaçaments generen sense cap dubte un flux econòmic de grans proporcions, però s'ha calculat que entre 880 i 1.400 milions d'euros són despeses associades a la fragmentació de l'espai aeri. Segons Eurocontrol, que és un organisme europeu encarregat de controlar els vols que es produeixen dins l'espai aeri europeu, els retards generen anualment unes despeses per a les companyies aèries d'entre 1,3 i 1,9 bilions d'euros any -1,3 a 1,9 bilions d'euros any-, són molts de diners.

Senyores diputades i senyors diputats, no tot és culpa de la gestió de l'espai aeri, però un dels factors més significatius que generen aquests retards són la insuficient capacitat del sistema de control de tràfic aeri europeu. De manera singular, l'existència de zones reservades exclusivament per a usos militar en tots els països de la Unió fa que el disseny de les rutes de comunicació aèria sigui ineficient i que provoqui allargament de distàncies i en conseqüència, de durada de vols amb la despesa extra de combustible que açò du associat.

Les previsions són que cap al 2020 es dupliquin els trajectes i arribem a 20 milions de vols anuals i en conseqüència, si no aplicam mesures urgentment, es duplicaran els problemes de saturació de l'espai aeri i de la seva gestió. Aquesta és la situació en què ens trobam, però la Comissió Europea i el Parlament Europeu ja van detectar aquesta tendència fa temps, podem dir que fa 10 anys es va començar a treballar per trobar una solució als que en aquells moments eren problemes emergents i ara són problemes reals. La resposta va ser el cel únic europeu.

Senyores diputades i senyors diputats, el debat d'aquesta proposició no de llei no podia ser més oportú. El divendres passat vàrem iniciar la campanya electoral per a les eleccions europees i per tant, dur avui aquí un debat sobre l'organització de l'espai aeri europeu és una manera de posar a la nostra agenda la prioritat sobre qüestions d'àmbit europeu. És una manera d'evidenciar que les decisions que es prenen a la Unió Europea tenen un reflex a cada un dels estats membre. En el nostre cas, per ser una comunitat de destí turístic i en un territori discontinu, tot allò que signifiqui millores en el transport aeri ens afecta, ens preocupa i ens importa, però, en què consisteix el cel únic europeu?

El cel únic europeu és una ambiciosa iniciativa que pretén reformar l'arquitectura de la gestió del transport aeri a Europa, reforçar les actuals normes de seguretat del transport aeri, contribuir al desenvolupament sostenible, millorar el rendiment global de la gestió del trànsit i el sistema de serveis de navegació a Europa. El cel únic europeu reflexa la voluntat dels estats membres de la Unió Europea de transferir amples poders de decisió a la Unió Europea i superar la tradicional visió nacional de la gestió del trànsit aeri.

El cel únic europeu suposa fonamentalment un nou marc institucional i un nou marc normatiu amb la finalitat de donar resposta a les necessitats dels usuaris de l'espai aeri, resoldre les actuals debilitats del sistema i afrontar les necessitats del futur. Es tracta en definitiva de crear un marc de decisió i regulació més adaptat als problemes del trànsit aeri i que permeti reestructurar l'espai de la Unió Europea en funció del trànsit i no en funció de les fronteres nacionals.

Ens hem de remuntar als anys 60 quan es va crear l'Eurocontrol per trobar inicis, indicis perdó, d'aquesta proposta. En aquella època ja es tenia una idea embrionària sobre els avantatges d'unificar criteris i esforços per gestionar de manera conjunta el trànsit aeri, però no va ser fins el 1999 quan la Comissió Europea va enviar una comunicació al Consell Europeu i al Parlament Europeu per a la creació del cel únic europeu. Es va constituir un grup d'alt nivell i se li va encarregar l'elaboració de propostes. Amb aquestes propostes la Comissió Europea primer i el Parlament després han generat documentació i informes, propostes i reglaments que regularan i donaran forma al que nosaltres ara deim cel únic europeu.

Les principals iniciatives que componen aquest projecte, les podem enumerar i són: reorganització de les estructures de l'espai aeri en criteris d'eficiència sense fronteres nacionals del països membres de la Unió Europea; ús flexible de l'espai entre usuaris civils i militars millorant el rendiment i la capacitat del sistema; redefinició de les rutes cercant trajectes més directes i per tant, menys costos en termes econòmics i de temps; estalvi

de combustible; reducció d'emissions contaminants. Pensem que des de la presidència de l'Associació Europea d'Aerolínies s'estima que amb l'entrada en funcionament del cel únic europeu es podrien baixar les emissions de diòxid de carboni en 12 milions de tones. Reducció, finalment, general de costos.

El Parlament Europeu ja ha aprovat dos paquets de mesures legislatives respecte a això, el primer, el SES I, el 2004, i el segon, el SES II el 2008. El principi bàsic de la nova legislació és un enfocament harmonitzat per regular l'organització i l'ús de l'espai amb una gestió estratègica a escala europea.

El gener del 2004 es van prendre les primeres mesures que es van compondre de quatre reglaments que havien de donar forma a l'estructura del cel únic europeu: un reglament marc, un reglament de provisió de serveis, un reglament de l'espai aeri i un reglament d'interoperativitat. El juny del 2008 la Comissió Europea va adoptar un segon paquet legislatiu sobre el cel únic europeu. En aquest paquet hi havia quatre propostes més: el pilar legislatiu, que significava la reforma dels reglaments abans mencionats; el pilar de la seguretat amb l'ampliació de les funcions de l'Agència Europea de Seguretat Aèria per garantir unes normes exactes, uniformes i vinculants; el pilar tecnològic, inclou un pla director del Programa SESAR dedicat a la investigació sobre la gestió del trànsit aeri; un pilar sobre capacitat aeroportuària que contenia propostes sobre un millor ús d'infraestructures, una millora de bonificació, fomentar la intermodalitat i crear un observatori sobre la capacitat aeroportuària.

A causa de la importància que té per al turisme en l'economia de la nostra comunitat i a causa que la immensa majoria de turistes arriben per via aèria, les millores en el funcionament dels sistemes de gestió de trànsit aeri, la simplificació de les rutes, els estalvis de temps, la disminució de retardaments contribuiran sens dubte a una millora de la qualitat, quan no del preu, dels serveis del transport aeri i això beneficiarà directament la nostra comunitat.

És evident que la implantació del cel únic europeu ens ha de beneficiar. Per això és important que el Govern d'Espanya s'impliqui de manera decidida a desenvolupar mesures contingudes als dos paquets legislatius aprovats pel Parlament Europeu. Tenim notícies d'algunes iniciatives engegades en aquesta direcció, però ara, en temps de crisi, és més urgent que mai una acció decidida en aquest sentit. Posant en marxa mesures que redueixen despeses i estalvien recursos es treballa en la bona direcció. Amb la implantació d'iniciatives com la del cel únic europeu es treballa no tan sols per superar la crisi, sinó també en un canvi de model i en aquest cas un model cooperatiu on el reforçament de la nostra identitat europea i transnacional neix l'eix principal.

Per tot això, els deman, senyores diputades i senyors diputats, el vot favorable a la proposició no de llei que hem presentat. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ribalaga. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, l'avanç cap a la consolidació del projecte de cel únic europeu impulsat per la Unió Europea és des del nostre punt de vista del tot positiu. Es tracta d'un projecte que, com el més general de la mateixa Unió Europea, va començar a preocupar persones vinculades a la navegació aèria molt abans de l'existència de la Unió. Ja als anys 60 es crea Eurocontrol amb la idea que gestioni de manera unificada l'espai aeri europeu.

El cel únic europeu té diversos aspectes positius a tenir en compte. En primer lloc, està pensat per millorar l'eficàcia i la seguretat de la navegació aèria a Europa. Es tracta de buscar les rutes més ràpides i més viables amb una optimització de recursos i amb un màxim de racionalitat. A aquest espai aeri europeu, hi ha un 30% de desplaçaments en avió que tenen lloc al planeta Terra, ara tenim 10 milions de vols i a l'any 2020 podem haver arribat als 20 milions de vols per any. Buscar per tant l'eficàcia a l'organització d'aquests vols és fonamental.

El cel únic europeu contribuirà també a la sostenibilitat, a la reducció de les emissions de CO₂ i a l'abaratiment de costos en els bitllets d'avió. Les mesures incloses al paquet SES II, en les seves sigles en anglès, preveuen 12 o que fins i tot s'arribarà als 16 milions de tones d'emissió de CO₂ en aquest estalvi produït fonamentalment a causa de la reducció de la durada dels vols. Encara hi ha un altre element que podria destacar d'acord amb l'informe que Marian Jean Marinescu va realitzar per al Parlament Europeu. La consolidació d'un espai aeri unificat suposa també un avanç en la construcció de la Unió Europea i entenc que aquest aspecte també s'ha de valorar positivament, com valoro positivament la proposta del Grup Socialista d'alliberar rutes reservades fins ara a usos militars, fet absolutament obsolet ara i aquí, i dedicar-les a usos civils.

En aquest context voldria acabar recordant que integrar-nos cada vegada millor a Europa ens hauria d'ajudar a desfer-nos d'alguns llaços que ens imposa encara avui dia l'Estat. Em refereixo al fet que els aeroports de l'Estat espanyol siguin gestionats per un organisme únic, AENA, sense participació de les comunitats autònomes, fet insòlit a Europa. José Blanco avui mateix defensa al Congrés dels Diputats a Madrid la participació de les comunitats autònomes i del sector privat en els principals aeroports de l'Estat. No sabem encara en quin percentatge participaran les comunitats autònomes ni si hi haurà cap aeroport de les Balears a més del de Palma en participació autonòmica, sospito que possiblement no. En qualsevol cas AENA és una antigalla injustificable, especialment injustificable quan avançam cap el cel únic europeu.

A tot Europa la gestió dels aeroports és plural, amb l'empresa privada, els municipis de les principals ciutats, els *lands* o les regions autònomes. Enlloc un organisme únic controlat per l'Estat central du a terme la gestió dels aeroports. Per tant, entenem que ja va essent hora, senyores diputades i senyors diputats, que ens adaptem al que és habitual a Europa, també en aquest projecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, no hi ha intervencions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Vull anunciar d'entrada que donarem suport a la proposició no de llei tot i que la redacció -ho sotmet a la consideració del portaveu socialista- que el Parlament insti el Govern d'Espanya en relació amb aquesta qüestió que abasta tota la Unió Europea i altres països i altres institucions i entitats, tal vegada no és l'adequada. No sé què pot fer el Govern d'Espanya tot sol, sobretot perquè la redacció final on el que demana és que redistribueixi l'espai per tal que les línies comercials tinguin accés a rutes reservades per a usos militars no és massa exacta. Vostè sap que hi ha zones de perill, zones d'autorització temporal, és a dir hi ha una classificació en tres tipus de zones d'ús militar. En definitiva, el que li vull expressar és que estam d'acord amb la idea, però que de la manera en què està expressada no s'adapta prou a la terminologia de cel únic europeu.

Jo, del que he disposat de documentació és l'informe d'aquest mes, del mes de maig del 2009, on es dona compte de tota l'evolució i el treball, supòs que el coneix, fa molts pocs dies que ha sortit, i respecte de si s'avança o no s'avança. Em limitaré -perquè el president vol que ho faci en poc temps- a assenyalar allò que té a veure amb l'ús militar, que el que es demana des del cel únic europeu és que sigui compartit. És obvi que l'ús militar és necessari perquè la defensa encomanada per cada una de les constitucions dels estats membres i la OTAN ho demanen així, és a dir que el que se cerca amb els objectius no és que es retiri un ús per fer-ne un altre, sinó que siguin compatibles tots els usos.

I en aquest aspecte només, bé, la traducció, perquè és només en anglès, és que, el que ells denominen el PRISMIL, que és l'ús aquest compartit pels militars, té la previsió que alguns dels estats membres, entre ells, Espanya, a l'any 2009, l'any en què estam, i el 2010 és el moment que està previst avançar i que, a més, es creen uns indicadors per veure com avança a tota Europa aquest ús, el qual, repetesc, és compartit i no exclusiu.

També havia llegit l'informe de l'Oficina del Parlament Europeu en relació amb l'acord de l'Eurocambra, efectivament, amb el segon paquet SES II, que vostè ha explicat molt bé, i que en relació amb aquesta qüestió hi ha una excepció de determinats aeroports militars, quan parla de l'àmbit d'aplicació i altres nombres aeroportuaris, és a dir, quan fa referència als aeroports, els aeroports militars i altres aeroports de petita

grandària, fins i tot aquells que no tinguin més de 10.000 passatgers a l'any, tenen possibilitats de quedar exclosos.

Amb tot açò què li vull dir? Li vull dir, Sr. Ribalaiga, que estam d'acord, ara bé, instar des del Parlament de les Illes Balears, tot i que hi hagi campanya per a les eleccions europees, respecte que el Govern espanyol avanci en aquesta línia, crec que és qualque cosa que vostès solen dir quan és una iniciativa del Partit Popular que ja es fa, però, a més, en aquest cas, no és que ja es faci, és que la fan tots els estats que formen la Unió Europea, a més de moltes empreses de serveis d'investigació.

I per a satisfacció dels espanyols, la direcció de la més important organització que fa feina a favor d'aquest cel únic europeu, el director d'Eurocontrol, és un espanyol, com vostè deu saber, és un enginyer aeronàutic, que es diu Víctor Manuel Aguado, i per exemple fa dos anys, no arriba bé, el 2007, a Madrid, a la seu de la Càtedra Alfredo Kindelán, que habitualment té seminaris organitzats pel Ministeri de Defensa, deia coses tan interessants com les següents: que tots els conceptes que ells desenvolupen a través d'Eurocontrol requereixen investigació, desenvolupament i finançament; que l'actualització de les aeronaus militars, la integració militar en la trajectòria 4D SESAR i els sistemes d'aviònica, multimode i de data link són necessaris per a aquesta integració. És a dir, no es tracta, en definitiva, Sr. Ribalaiga, que sí que també es tracta, que els caps de setmana quan no hi ha entrenaments militars, etcètera, es puguin utilitzar, i açò ho trobarà a l'informe, si no ho ha fet, aquest darrer que li parl, sí que es tracta també d'açò, però açò és, diríem, el més senzill, el més important és una integració que significa investigació, inversió i intermodalitat entre els sistemes militar i civil i entre el de totes les nacions d'Europa.

Per tant, tindrà el nostre favor, però si vol retocar qualque cosa, per afinar més, nosaltres també el suportaríem i encara millor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Ribalaiga, per favor, si vol intervenir, té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, no faré una intervenció extensa, com és obvi, donaré primer de tot les gràcies, als grups parlamentaris que han donat suport i que donen suport a aquesta proposició no de llei. En tot cas, fer un comentari entorn de tot el que ha explicat el Sr. Huguet.

Miri, dues coses només: instar el Govern d'Espanya perquè són els governs nacionals els que tenen l'obligació, la responsabilitat d'aplicar les normes que s'acorden a l'àmbit de la Unió Europea, açò primer de tot. En segon lloc, rellegir el text que hem presentat a la consideració d'aquest plenari, perquè no parla, parla singularment dels espais aeris militars, però no exclou res més; és a dir, li tornaré llegir, diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a la consecució dels objectius del projecte impulsat per la Unió Europea", és a dir, tots els objectius, no només els dels espais

aeris militars, que sí singularment, és a dir, singularment els espais aeris militars, però a tots els objectius.

Efectivament, dins aquests objectius hi ha modernització d'aeroports, aeroportuària, modernització tecnològica, unificació de criteris tecnològics, tot el que hem llegit i que hem deixat de llegir, evidentment, per manca de temps, que està contingut tant en el paquet SES I com en el paquet SES II, d'especificacions tècniques relacionades amb el tot el trànsit aeroportuari. És obvi que s'han d'atacar tots els aspectes d'aquestes directives i d'aquests acords i nosaltres hem volgut dir-ho amb la consecució d'objectius en general, i singularment, en concret, a redistribuir a Espanya l'ús aeri tant militar com civil, perquè ens semblava que és una cosa visual, que es veu molt, i segurament una d'aquelles coses que ajuda que els vols també durin menys. Perquè si els vols en aquests moments donen voltes o fan rodeigs innecessaris és a causa d'aquestes limitacions d'ús d'espai que s'haurien d'harmonitzar.

Reiterar les gràcies als grups parlamentaris i esperar que quedi aprovada aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ribalaiga.

Puc entendre que s'aprova per assentiment, senyores i senyors portaveus?

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, relativa a cel únic europeu, aprovada per assentiment.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS